71STE JAARGANG No. 9107 WOENSDAG 25 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Het ongeluk met de „Bontekoe"

Stoffelijke resten van inzittenden gevonden

Sleepboot brengt droeve last naar haven van IJmuiden

's-Gravenhage. — De stoffelijke resten van de inzittenden en resten van de „Bontekoe" zijn gevonden en gisteravond laat de haven van IJmuiden binnengebracht. Het was kwart voor elf gisteravond toen de sleepboot „Noord Holland" in de haven aankwam met de droeve overblijfselen aan boord.

L. Sillevis, oud-KLM-vlieger en thans verbonden aan general-operations, deelde mede, dat hij de plaats waar de Bontekoe ligt met vrij grote nauwkeurigheid heeft kunnen vaststellen. Hij was des morgens er al op uit geweest met een Dakota van de KLM en des middags meegegaan met een sleepboot. In de loop van de avond werden over een oppervlakte van ongeveer een vierkante kilometer zeer vele delen van de kajuitinrichting aangetroffen en opgevist. De duisternis maakte de bepaling van de plaats moeilijk, maar men weet nu tenminste waar deze tennaaste bij is en men zal daardoor mogelijk gemakkelijker een oordeel over de ramp kunnen vormen.

De president-directeur van de KIM, de heer Aler, die zich in de Verenigde Staten bevond, wordt vanmorgen op Schiphol verwacht.

Naar aanleiding van suggesties, als zou de telegrafist tijdens de ramp niet op zijn plaats hebben gezeten om contact te houden met Schiphol, deelt de K.L.M.-persdienst mede:

In de zomer van 1952 is de K.L.M. ertoe overgegaan alle Europese diensten uitsluitend te vliegen met behulp van radiotelefonie, dus zonder telegrafist. In November 1953 werd een proef genomen met één telegrafist op de Noordatlantische diensten. Dit is dermate goed bevallen, dat men in Juni 1954 definitief is overgegaan met het vliegen met één telegrafist op de Noordatlantische diensten, behalve de met DC-4 toestellen uitgevoerde diensten en die via Santa Maria. Op de Noordatlantische dienst is thans voor het gehele luchtverkeer (dus niet alleen voor de K.L.M., doch voor de overige luchtvaart) radiotelefonie het primaire systeem voor communicatie.

Dit betekent, dat de telegrafist alleen in actie komt tussen Prestwick, resp Shannon en Gander en wel als hij 2 á 3 uur uit de kust is, waardoor hij tijdens een vlucht Amsterdam — New York of omgekeerd 7 à 8 uur werktijd heeft. Volgens de K.L.M.-persdienst is het vrijwel zeker, dat bij het ongeluk met de Bontekoe tussen Shannon en Amsterdam de telegrafist niet aan het werk is geweest.

Slechts enkele maanden geleden kon de 10-jarige Bonnie Baxter nog niet eens opzitten in haar ziekenhuisbed. De spieren van haar rug en benen waren verlamd. Maar haar handen kon ze wel gebruiken en ze schreef een brief aan Jezus, waarin ze Hem vroeg haar spieren weer sterk te maken, zodat ze weer zou kunnen lopen. Ze borg de brief op in haar nachtkastje, waar haar moeder hem vond. Maanden later „ontwaakten" de spieren in haar rug en benen inderdaad. Er gingen nog enkele spannende weken voorbij en toen..... voor het eerst in een jaar, liep het meisje, nog wel met behulp van krukken, maar ze kon lopen. En ze ging naar het strand om daar O. L. Heer te danken voor haar wonderbare genezing. Eens zal er een dag komen, dat Bonnie weer zonder haar krukken kan gaan en staan waar zij wil en dan zal deze boze droom voor dit kleine Engelse meisje tot het verleden behoren. Op de foto: Bonnie Baxter aan het strand van Swanage (Dorset) staande, zonder haar krukken.

Wenende menigte in straten van Rio

Cafe Filho neemt het presidentschap op zich

Rio de Janeiro. — In de loop van de nacht is te Rio de Janeiro de rust weergekeerd na een rumoerige dag, waarop de bureau's van de oppositiepartij en van de kranten door wenende menigten zijn bestormd. President Cafe Filho, die aan de macht kwam, nadat president Vargas zelfmoord had gepleegd, zal vermoedelijk een regering op brede basis trachten te vormen, iets waarop het leger sterk heeft aangedrongen.

De plechtigheid waarbij vice-president Cafe Filho het presidentschap op zich nam geschiedde in het Laranjeires paleis en niet in het paleis van de president.

Zoals gemeld zijn reeds enige nieuwe ministers — het oude kabinet trad af — benoemd. Generaal Gomez is minister van luchtvaart; generaal Eucludes Zanobio da Costa zal vermoedelijk de portefeuille van Oorlog behouden.

Van ambtenaren is vernomen dat Nereu Ramos, voorzitter van de Kamer van Afgevaardigden en oud-minister vice-president, minister van Justitie zal worden.

Gisteren zijn echter wel ernstige ongeregeldheden uitgebroken in Porto Alegre, hoofdstad van de staat Vargas en te Rio Grande do Sul. Volgens de Rio ontvangen berichten moest de politie op de betogers vuren.

AFP meldt ook uit Rio de Janeiro zelf betogingen, waarbij het gebouw van de Nationale Democratische Unie het moest ontgelden. Nummers van „Tribuna da Impresa" werden door de betogers uit de krantenkiosken gehaald en verbrand. Dit is het blad van Carlos Lacerda, op wie op 5 Augustus een aanslag is gepleegd, welke uiteindelijk de aanleiding was tot de huidige crisis.

Reuter meldt dat te Belo Horizonte, 300 kilometer ten Noorden van Rio de Janeiro betogers het Amerikaanse consulaat aanvielen. Ook in Rio de Janeiro had de menigte getracht de Amerikaanse Ambassade binnen te gaan. De versterkte politie dreef de mensen echter terug.

Het schijnt dat de Braziliaanse regering de toestand volkomen in de hand heeft. Om sabotagedaden van communisten en nieuwe ongeregeldheden te vermijden heeft de politie een aantal arrestaties verricht.

Het publiek is gisteren toegelaten tot het vertrek in het Catete Paleis te Rio de Janeiro waar in het stoffelijk overschot van president Vargas is opgebaard om de laatste eer te bewijzen.

In de laatste boodschap aan het Braziliaanse volk heeft de dode president o.a. gezegd, dat zekere binnen- en buitenlandse groepen het land hebben willen beroven. Deze groepen hadden zich bovendien gekeerd tegen een verhoging van de minimumlonen.

Radio Rio de Janeiro heeft gemeld dat generaal Caiado de Castro chef van het militaire huis van de Braziliaanse president aan een hartaanval is bezweken toen hij het bericht van de zelfmoord van Vargas vernam. Dit bericht is intussen al weer tegengesproken.

Recht tot het Hart

— Men veinst verwondering en dankbaarheid voor de onderscheidingen die ons ten deel vallen en daardoor zich een recht en een voorwendsel te scheppen het mede te delen.

Albert Heyn vestigt fabriek van melkproducten in Casablanca

's-Gravenhage. — De directie van Albert Heyn is voornemens in Casablanca een fabriek te vestigen van de N.V. Sterovita Melkproducten. De voorbereidende besprekingen hebben een bevredigend verloop en het ziet er naar uit, dat binnenkort met de bouw van de fabriek kan worden begonnen.

De melk, die in die nieuwe fabriek zal worden verwerkt, wordt uit Nederland aangevoerd. Zij is bestemd voor de Amerikaanse troepen op de basis in Marokko.

Zoals men weet wordt door het bedrijf op dezelfde wijze in Europa melk geleverd aan Amerikaanse troepen in West-Duitsland, Oostenrijk, Engeland en Frankrijk.

PERZISCH PARLEMENT EN HET OLIE-VERDRAG

Teheran. — Het Perzische parlement hervatte na een reces van een maand zijn werkzaamheden. De voornaamste te behandelen kwestie is thans de bekrachtiging van de overeenkomsten over de olie-industrie. De redactie van het contract is nog niet voltooid. Waarschijnlijk wordt de tekst van de overeenkomst in de eerste helft van September bij het parlement ingediend. De Kamers moeten zich eerst nog uitspreken over de afschaffing van de door Mossadeq uitgevaardigde decreten.

Vierling in Transvaal

Kaapstad. — Een jonge inheemse vrouw heeft te Lagersdraai in Transvaal het leven geschonken aan een vierling. Het waren haar eerste kinderen. Zij werd bij de bevalling bijgestaan door een inheemse vrouw en was enkele uren later al weer op de been. Moeder en kinderen maken het volgens de otvangen berichten goed.

Adone Zoli volgt de Gasperi op

Rome. — Tot voorzitter van de Italiaanse christen-democratische partij is als opvolger van De Gasperi gekozen Senator Adone Zoli. Hij is 67 jaar oud, advocaat en minister van Justitie.

Vuurwerkfabriek geëxplodeerd

Bombay. — Een vuurwerkfabriek in Bombay is gisteren geëxplodeerd. In totaal verloren hierdoor 18 mensen het leven. Waarschijnlijk is de explosie ontstaan door het wegwerpen van een brandend peukje sigaret. Er is een groot aantal gewonden.

Schoonzuster van Vargas sterft van schrik

Rio, de Janeiro. — d'Arcy Vargas een schoonzuster van de gisteren overleden Braziliaanse president, is van schrik gestorven, toen zij het bericht over de zelfmoord van haar zwager vernam.

Gisteren vertrok de eerste groep bursalen met een KLM-charterplane naar Nederland om daar te studeren. Onder de studenten bevinden zich ook Arubanen, studerenden met een beurs, die door het Land beschikbaar zijn gesteld en bursalen van het Eilandsgebied Curaçao.

De voorbereiding van de CPIM-employé op de pensioengerechtigde leeftijd

Vraagstuk met twee kanten

Emmastad. — Onlangs heeft de C.P.I.M.-adviescommissie met de directie van de C.P.I.M. van gedachten gewisseld over de vraag of een zekere voorbereiding van de employé, werkzaam in de olie-industrie, op de pensioenperiode overwogen zou kunnen worden.

Uit het aan de employé's verzonden verslag van deze besprekingen vernemen wij, dat dit onderwerp reeds eerder ter sprake was gebracht, waarbij het meer ging om studiemateriaal voor de commissie zelf. De adviescommissie heeft sindsdien dit punt verder bestudeerd en een petit-comité gevormd, dat tot de volgende gedachtengang is gekomen. Het comité stelt zich voor met een aantal employé's contact op te nemen om te zien of er voor bovengenoemd onderwerp belangstelling bestaat.

Men realiseert zich, dat dit vraagstuk twee facetten heeft, t.w. een materieel en een moreel. Het eerste vloeit voort uit het veranderde inkomen en de gewijzigde omgeving; het tweede ontstaat uit de omschakeling van het werken in bedrijfsverband naar het ontbreken van een vaste taak. Is het eerste facet van het gepensionneerd zijn zeker belangrijk, aldus de Adviescommissie, het tweede stelt grote persoonlijke problemen.

Volgens de Maatschappij ligt het pensioen-vraagstuk voor de employé die voorkomt uit de Antilliaanse gemeenschap geheel anders dan voor hem die na een jarenlang verblijf op Curaçao naar Nederland terugkeert. De Antilliaanse employé is geheel vertrouwd met de omstandigheden en de omgeving waarin hij zijn pensioen zal genieten. Maar de Maatschappij was van oordeel dat het vraagstuk voor de Europese employé, minder eenvoudig was, omdat zij, naarmate hun verblijf elders langer duurde, zich een minder helder beeld kunnen vormen van de omstandigheden in hun geboorteplaats.

De Maatschappij erkende, dat het gepensionneerd zijn zeer persoonlijke problemen stelt, die elk mens in principe voor zich zelf moet oplossen. In zijn groot verlof voorafgaande aan het laatste contract heeft de Europese employé een zeer goede gelegenheid van de toekomstige omstandigheden terdege kennis te nemen. Voor hem is vooral de Vereniging van oud-employé's der Koninklijke Shell (de VOEKS) een centrum, waar hij vele inlichtingen kan krijgen en door middel waarvan hij met gepensionneerde collega's in contact kan treden.

Volgens de Maatschappij lijkt voor sommigen vrije-tijdsbesteding door **middel van „knutselen" de manier om hun pensioentijd te besteden.** Men moet echter de waarde daarvan ook weer niet te hoog aanslaan. Goede, bevredigende werkzaamheden, die ook de geestelijke activiteit gaande houden, vindt men in het sociale en culturele verenigingsleven, omdat men dan iets voor zijn medemens kan doen.

Wil men zich daarop voorbereiden, aldus de C.P.I.M.-directie, dan is voor menigeen ook tijdens het verblijf op Curaçao daartoe reeds gelegenheid, waarmede niet alleen de employé zelf, maar ook onze oliegemeenschap en de Curaçaose samenleving gebaat kunnen zijn.

„Elena" naar de sloper

Emmastad. — Naar wij vernemen zal dezer dagen de sleepboot „Tijne" de oude, bekende ss. „Elena" van de CSM-vloot op sleeptouw nemen naar Gent. De „Elena" is namelijk voor sloop aan een Belgische firma verkocht.

Curacao, schilderend en geschilderd in Curacaos Museum

Autonomie van de geest in expositie vol fleur

Willemstad. — Een tentoonstelling waaraan men nu eens onvermengd vreugde kan hebben is de schilderijen-expositie "Curaçao, schilderend en geschilderd", die aanstaande Zondag in het Curaçaos Museum geopend wordt. Dezelfde (minus Eijck, Henkes en Hunziker) die de Antilliaanse studenten indertijd in het Amsterdamse Stedelijk Museum aan het Nederlands publiek aanboden. Een cultuur-gebeuren, waar men bij stilstaat en waarvan het goed is, dat ook op Curaçao zeer velen het bewust ondergaan, omdat het een der symptomen is van de groeiende autonomie der Antilliaanse geest. Een autonomie, veel belangrijker dan de staatkundige of politieke.

Expositie wordt Zondag geopend

Wij hebben de indertijd in Amsterdam gebruikte cataloog doorgebladerd en daarin behalve enkele Antilliaanse namen ook die van de reeds genoemde Charles Eijck, Dolf Henkes en Frieda Hunziker ontdekt. Kunstenaars die door de Curaçaose kleuren geboeid werden en deze in een aantal werken vastlegden. Zowel Eijck nu als de beide andere genoemden zullen in het Curaçaos museum ontbreken. En (laat ons dit maar meteen vooraf zeggen) wij betreuren dit levendig. Want daardoor zal de Amsterdamse tentoonstelling niet alleen gehalveerd zijn, maar — en dit is veel belangrijker — wij zullen verstoken blijven van een artistieke getuigenis over ons eiland, die tot nu toe haars gelijke niet gevonden heeft.

Wij hadden nu zo graag eens willen zien, hoe de grote Eijck met de Caraïbische zon geworsteld had en hoe Henkes en Frieda Hunziker het vreemde milieu waarin zij zich enige tijd onderdompelden, hadden ondergaan. Wij hadden ook zo gaarne eens willen vergelijken. Door vergelijking kan men gemakkelijker oordelen. Door vergelijking had men het Antilliaanse accent wellicht beter kunnen ontdekken.

Wij hebben op onze rondgang desondanks twee stukken van Eijck ontdekt, die met de expositie uit Nederland zijn meegekomen, omdat zij eigendom zijn van Curaçaose ingezetenen. Doch wij vernamen, dat zij niet tentoongesteld zullen worden. Het zijn een landschap en een straatje in Willemstad, twee stukken die door een pur sang Antilliaan geschilderd hadden kunnen zijn, omdat zij de sfeer van het eiland tot in haar vezelen blootleggen en iedere aanleg tot epateren missen. (Een aanleg, die Eijck's Postkantoor-stuk bijvoorbeeld wel tot iets demonstratiefs maakt). Wij hadden daar gaarne meer van willen zien, omdat wij geloven, dat speciaal Eijck een onvertroebeld beeld van het Curaçaose landschap en de Curaçaose mens in zich heeft omgedragen en dit in een voor ons bevattelijke, want primitieve, kunstvorm heeft weten om te zetten. Wij zouden dan gezien hebben, dat deze Limburger in wezen van zijn Curaçaose kunstbroeders niet te onderscheiden is, omdat hij met even eenvoudige middelen datgene waardoor hij ontroerd werd, in materiële vormen wist uit te drukken.

Maar soit, wij moeten het dan maar zonder dit vergelijkings-materiaal doen. En dan blijft er nog voldoende heerlijks over, waarover wij ons kunnen verheugen en waarvan wij met volle teugen kunnen genieten.

Daar is dan allereerst het glas-schilderwerk van Paulita Cornet, primitieve verstoffelijking van een kinderlijke emotie, waarnaar men met sympathie kijkt, omdat men bij een eerste oogopslag ziet, dat iedere charge er vreemd aan is.

„Herenhuis' lijkt ons het beste geslaagd, doch wij zouden ons ook wel gewonnen willen geven aan hen die „Nassauberg" meer geslaagd vinden.

Charles Corsens „Zwarte Madonna" werkt naar onze smaak te geprononceerd suggestief, de egaal-zwarte achtergrond mist zijn functionele werking, hoewel van enige disproportie in de vlakverdeling geen sprake is.

De tekenleraar Theo van Delft is vertegenwoordigd met een aquarel.

Van May Henriquez vonden wij drie werken aangekondigd, doch konden er in de galerijen en de zaal geen ontdekken.

Chris Engels en zijn echtgenote eisen het leeuwenaandeel van deze tentoonstelling voor zich op. In beider werk manifesteert zich de onrust om het mysterie, dat het leven is, door wilde contrasterende kleuren en immer bewegende lijnen en vormen. Toen Lucila het Landhuis Karpatha schilderde met ijle doorlichte tinten, deed Chris het over, nog schoner, doch ook nog onrustiger, zijn ontroering onderdompelend in een wemeling van kleuren. Soms rusten de figuren tegen de achtergrond van een fel palet vol harde naasteen uitgestreken tinten. In „Mijn tweeling" wordt het tot een orgie van kleuren. En in „Landschap bij de kapel" vinden we een beetje Jonas terug, een beetje Bellefroid en een verre herinnering aan Van Gogh.

Sjon Dodo (Boskaljon) is evenzeer een portret van de Curaçaose musicus als van Chris Engels zelf. Het beste op gebied van portretkunst wat wij tot nu toe op Curaçao zagen. Of van Delft's portret van frater Radulphus dan zo slecht is? Helemaal niet. Maar dat hoort tot een heel andere orde!

Lucila's „Waterdraagster" is lieflijk ondanks de onmeedogend harde kleuren. Men weet niet wat men in dit felle coloriet moet zien. Onbeholpenheid om de weelde der schoonheidsgenieting of opstandigheid om het machteloze zoeken naar de inhoud der dingen.

Gil Hagendoorn schildert zeer precies en conscientieus. „Water en tank" is een sereen stuk, en „Niewindtstraat" van een alleszins evenwichtige compositie.

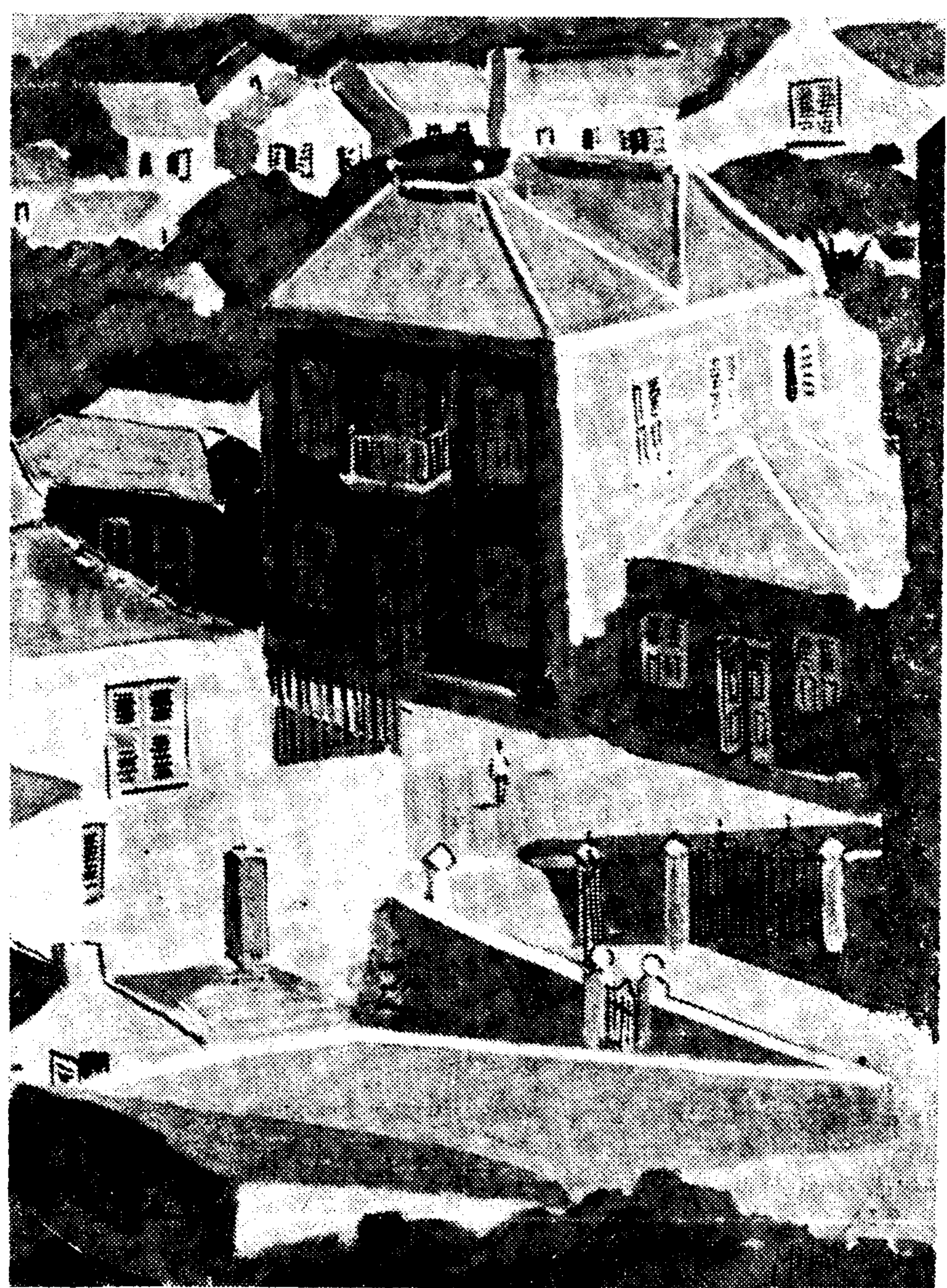
Theo Hermelijn's koppen zijn van een ingetogenheid, die stil maakt en geven de zorgvuldigheid weer waarmede deze schilder zoekt naar een adequate verstoffelijking van zijn innerlijke ontroering.

Het werk van Ru Jas eist een aparte instelling. Van het drie-kleurige Tafelberg-landschap moet men kunnen overstappen naar het futuristisch aandoende „Ronde Klip". Ru Jas kan zich tot een goed landschapschilder ontwikkelen. „Landschap Willibrordus" is geen onverdienstelijke poging.

Tenslotte Th. Pieter Kwiers. Zijn „Baai" heeft zeker kwaliteiten, maar mist de sterke streek van Chris en Lucila Engels.

Wij zeiden reeds, dat deze tentoonstelling voor Curaçao iets betekent. Moge zij èn om het feit, dat het Curaçaose ingezetenen zijn, die hier met palet en penseel spreken, èn om het onderwerp, dat de kunstwerken uitbeelden, in de komende dagen zeer veel bezoekers trekken.

A.G.J.

„Niewindtstraat" door Gil Hagendoorn
Een der geëxposeerde schilderstukken op de tentoonstelling „Curaçao, schilderend en geschilderd".

Regering speelt dubbel spel

Abraham treedt toe tot oppositie

Willemstad. — Tot nu toe heb ik als Statenlid van Bonaire de huidige regering te goeder trouw gesteund, omdat ik dacht, dat ik door deze regering meer kon bereiken voor Bonaire in het algemeen en de Bonairiaanse arbeiders in het bijzonder, aldus de heer J. Abraham, Statenlid in een brief aan de Regering.

Regering is meerderheid in Staten kwijt

Het blijkt echter dat van deze steun misbruik is gemaakt, doordat de Regeringsraad een dubbele rol speelt. Aan de ene kant was de regering erg vriendelijk tegenover mij, doch achter mijn rug om werd alles in het werk gesteld om mijn werkzaamheden in de Staten te kleineren en alles wat door mij werd bereikt, zodanig uit te voeren, dat het volk van Bonaire zou geloven dat mijn politieke tegenstanders met name Gerharts en Booi, de grote weldoeners voor Bonaire waren. Dit is wel begrijpelijk als men bedenkt dat genoemde politici voornemens zijn

tezamen op de lijst van de voorzitter van de Regeringsraad (de PPB) te komen bij de aanstaande verkiezingen.

Het is niet te verwonderen dat de voorzitter van de regeringsraad dus Gerharts wil helpen en mij wil duperen. Nu de regering verkozen heeft mijn loyale steun te misbruiken teneinde politiek voordeel te trekken, zal ik mijn steun aan deze regering moeten opzeggen.

Ik wens derhalve uitdrukkelijk te verklaren dat ik van nu af deze regering niet langer mijn steun kan geven en mij reken tot de oppositie.

Afschrift van deze brief zend ik aan de Staten.

Society huwelijk

Emmastad. — Zaterdag, 28 Augustus a.s. zullen de heer Simon F. Koote, employé van de C.P.I.M. en Mej. Frieda van Muyden, in het huwelijk treden. De bruid is de dochter van de heer G. F. van Muyden, bekende sport leider van het Bestuur van de Sportclub Asiento te Emmastad.

Het weer

Max. temp. 32 C (89.6 F), min. 26.8 C (80.2 F) en gem. 28.8 C (83.8 F). Max. wind 22, min. 4 en gem. 13.4 knopen. Vochtigheid 72%. Helder 1, licht bewolkt en bewolkt 19 uren.

Haven: Vrachtschepen 9 in en 7 uit; tankschepen 6 in en 13 uit; zeilschepen 4 in en 3 uit. Passagiers landend 5, vertrokken 5 en doorgaand 224.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 11 uit. Passagiers landend 98, vertrokken 129 en doorgaand 72.

Het KLM-vliegtuig, dat op Maandag van Curacao vertrok, landde Dinsdag om 2.00 uur op Schiphol te Amsterdam. Het toestel dat van Amsterdam vertrok op Maandag, arriveerde hedenochtend om 02.04 uur op de Dr. Albert Plesman Luchthaven.

Biljart fusie in Emmastad?

Groot Kwartier. — Maandag, 30 Augustus a.s. wordt er de jaarlijkse algemene ledenvergadering van de Biljartvereniging „Holland" gehouden. De vergadering welke om 20.00 uur des avonds aanvangt wordt gehouden in het Biljart Centrum te Groot Kwartier.

Zoals onze lezers wel weten bestaan er twee biljart verenigingen in de Oliegemeenschap te Emmastad, te weten, de Biljart vereniging „Asiento" en de Biljart vereniging „Holland". Beiden maken ze gebruik (op verschillende avonden in de week, natuurlijk) van de indertijd door de directie van de C.P.I.M. ter beschikking gesteld Clubgebouw op Groot Kwartier.

Naar wij nu vernemen is men bezig de mogelijkheid te onderzoeken beide verenigingen samen te smelten in één biljartclub. Enige tijd geleden werden er stappen in die richting ondernomen, die evenwel mislukten. Wij zijn van oordeel dat een samengaan tussen deze beide Isla biljart verenigingen de biljart sport stellig in die gemeenschap ten goede zal komen.

Toeristen propaganda in Venezuela

Willemstad. — De Secretaris van de Curaçaose Toeristen Commissie, de heer Ph. J. Evertsz, is voor enkele dagen naar Venezuela vertrokken, waar hij in de steden Caracas, La Guaira, Valencia, Puerto Cabello, Barquisimeto en Maracaibo een bezoek zal brengen aan ongeveer 50 reisbureaux en kantoren van vervoersmaatschappijen ter introductie van z.g. „package tours" van Venezuela naar Curaçao en Bonaire.

Er zijn 15.000 aantrekkelijke folders in de Spaanse taal gedrukt bij de Curaçaosche Courant, t.w. 5.000 folders waarin de hotels van Curaçao en Bonaire met hun prijzen worden genoemd, terwijl 10.000 geillustreerde foldertjes de package tours beschrijven. De hotels op Curaçao en Bonaire hebben extra reducties op hun prijzen verleend om de prijzen van deze „packages" aantrekkelijk te maken. Ook de heer Francis Taber, wiens assistant de gasten ontvangt en rondleidt, heeft speciale prijzen berekend.

Wij hopen, dat deze „package tours" er toe zullen bijdragen het toeristenverkeer uit Venezuela naar Curaçao en Bonaire te stimuleren.

Er zullen tenslotte ook in enige Venezolaanse bladen en tijdschriften advertenties omtrent deze „Package Tours" verschijnen.

Wie zijn Cadi en Pe van de Curom?

Wilemstad. — De bekende Curomfiguren Cadi en Pe, die zoveel succes oogstten in hun radiopraatje, treden vanavond op in het Roxy theater. Ongetwijfeld zullen vele bezoekers naar Roxy tijgen om eens kennis te maken met deze twee comedianten. Om 7 en 9 uur in Roxy.

Wie zijn het?

Fraai geschenk

Emmastad. — Gisteravond werd de familie Mehrengs, manager van het Cepim-hotel verrast met een fraai geschenk, een zilveren theeservies, waarmede koks en civiel personeel van het hotel hun gelukwensen tot uitdrukking wilden brengen.

Aanwezig waren de Chef kok Portugees Francisco Sales de Gonsa, Manuel Duarte Cordeirro, Antonio Alvez, Joao Viginhio, Hoofdwaiter O. Kenepa en zijn assistent.

Shon Louis, de hoofdpersoon van een der korte toneelopvoeringen in het Roxy theater, waar „Hubentud Harmonica" gisteravond voor het voetlicht trad, wist aller harten te veroveren. Zijn uitspraken getuigden van een grote wereldse wijsheid en volgens zijn beweringen laten de dames hem niet met rust. Gisteravond dreven zij hem in een hoek toen hij moest trakteren en verklaarde geen centen te hebben. Want in zijn sokken had hij twee briefjes van fl. 25 — verstopt, die er door de dames prompt uitgehaald werden. De kleine Henriquez vertolkte zijn rol goed.

„Hubentud Harmonica" in Roxy

Pa Martina Penso brengt artisten van eigen bodem

Willemstad. — Voor een half volle zaal heeft Pa Martina Penso gisteravond een aantal jonge veelbelovende artisten van „eigen bodem", in het Roxy-theater bij het publiek geïntroduceerd. Tegen negen uur begon de show van „Hubentud Harmonica", waarvan Pa Penso de leiding heeft. De heer Penso opende de avond en hij verklaarde, nadat de leider van Hubentud de aanwezigen welkom had geheten, dat „Hubentud Harmonica" uit twee groepen bestaat, namelijk een groep kleine kinderen en een groep grotere kinderen. De directeur van de toneelgroep verzocht de aanwezigen goed te willen bedenken, dat zijn groep voor de eerste maal voor het publiek optreedt en dat de kinderen geen beroepsacteurs zijn.

Vervolgens traden negen dansparen op, allen gekleed in kleurige kledij. De kleine Henriguez, die later veel succes oogstte in het opvoerinkje van „E Kalacuna cu a daña e colo". Dit toneelstuk behandelde de geschiedenis van een familie, die meer van een hond houdt dan van de dienstboden. Deze dienstboden worden stuk voor stuk door hondjeliet gebeten en lopen weg. Wanneer het hele personeel naar huis is en manief geen eten krijgt, ontdoet de huisvader zich van de hond, waardoor de vrede terugkeert.

Opmerkelijk goed spel liet de kleine Henriguez zien, die alle lachers op zijn hand kreeg. Een zeer goed trio, het Trio de la Rosa zorgde voor enkele liederen die zeer in de smaak van het publiek vielen. De jongelieden Peter Scope, Hernando Pieternelle en Heinrich Nivilac zongen enkele klassieke nummers. Hun stemmen zijn nog niet ontwikkeld en veel studie is nog nodig, maar het publiek wist de zang toch te waarderen. En het deed de aanwezigen in de zaal goed te horen dat het applaus dat de zangers die individueel zongen, kregen, hun meer moed geeft om verder te studeren, zoals Peter Scope zeide. Het toneelstukje „Mootje cu pia habri" verwekte veel hilariteit. Een der artisten, een 18-jarige jongeman bewees wat dansen betreft niet onder te doen voor Maria Antonieta Pons. De muzikale begeleiding verzorgde Albert Palm, die zich zoals gewoonlijk uitstekend van zijn taak kweet. Vooral de begeleiding tijdens het zingen van de kinderen verzorgde hij prima. Met een afscheidslied van de groep „Hubentud Harmonica" zakte het doek. Het publiek heeft kennis gemaakt met nieuwe talentvolle Curazoleños die ons in de toekomst nog veel afleiding zullen bezorgen.

Hij komt niet, hij komt wel!

Willemstad. — „Today" schreef in haar editie van Dinsdag 17 Augustus dat in tegenstelling met een bericht, dat de „Amigoe" gisteravond lanceerde en waarin het blad schreef dat op 42 of 25 Augustus de technicus van de Western Sound Corp. de installatie zou gereedmaken, de komst van deze technicus nog niet is bepaald. Daarom kan de eerste voorstelling van de Cinemascope film nog niet worden vastgesteld. Men hoopt echter wel dat de komst van deze expert niet lang op zich zal laten wachten, aldus Today.

Inmiddels berichtten wij gisteren, dat de bedoelde expert, morgenavond op Curaçao arriveert.

Rustig verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren een rustige dag, slechts een lichte aanrijding is door de patrouilles van deze afdeling behandeld.

Zoon van eiland St. Lucia werd priester gewijd

Woonde in zijn jeugd op Curacao

Suffisantdorp. — Dezer dagen vertoeft op ons eiland een pas gewijd priester Rev. John Destang, die op het Engelse eiland St Lucia werd geboren, maar die van een leeftijd van enkele maanden, totdat hij vier jaar was, op Curaçao heeft gewoond.

De jeugdige Leviet werd geboren op St Lucia 21 October 1930 en telt dus nog geen 24 jaar. Hij deed zijn studies eerst te Castries (St Lucia) vervolgens te Martinique en te Parijs. Op Pasen van dit jaar werd hij Priester gewijd. Thans vertoeft hij enige tijd op ons eiland om daarna door te reizen naar St Lucia en Martinique, op welk laatste eiland hij in October as. zijn priesterlijke werkzaamheden zal beginnen.

Vele leden van zijn familie wonen en werken nl. nog op Curaçao, bv. zijn vader, die reeds 24 jaar bij de CPIM in dienst is en zijn twee broers, die bij dezelfde Maatschappij werken. Een andere broer (Richard) is een bekend bokser en trad op in het Rifstadion en Monte Carmelo Square Garden.

Op Zondag as. zal in de kerk van O.L. Vrouw van Fatima te Suffisant door de Neomist om 9 uur v.m. een plechtige H. Mis worden opgedragen, waarna om 11 uur een receptie wordt gehouden in de Engelse club van Suffisant-dorp.

Wij wensen de Neomist en zijn familie geluk met de hoge uitverkiezing en wensen de jonge priester een vruchtbaar arbeidsveld toe.

De wedstrijd Suriname — Curacao

Eigenaardige voorlichting in de Surinaamse pers

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — In het Surinaamse blad „de West" lazen wij een „ingezonden stuk" van S.V.B.'ers op Curaçao. Dat de hier woonachtige Surinamers hun landgenoten een hart onder de riem willen steken, begrijpen wij zeer goed, doch dat dit moet gebeuren door het afkammen van enige van onze Curaçaose internationals vinden wij niet fair. Wij hebben hier bezoek gehad van vele internationale profs en niemand heeft ooit de opmerking gemaakt dat de Curaçaose speler zich schuldig maakt aan ruw spel. En nu moeten wij dat in een Surinaamse krant lezen en nog wel geschreven door hier woonachtige Surinamer(s).

Van onze rechtsbuiten Heiliger wordt o.a. gezegd: hij speelt zeer slecht met zijn rechterbeen", terwijl in diezelfde krant staat „.....gevaarlijke voorzetten en corners, doch gebruikt zijn linkerbeen zeer slecht". Indien de Surinaamse voetballers werkelijk in deze twee dingen zouden geloven, wat wij niet aannemen, dan hebben de verschillende schrijvers volgens ons hun doel niet bereikt, tenzij in Heiliger nu wordt voorgesteld als een wandelaar, die zijn beide benen slechts kan gebruiken voor het lopen, doch niet voor het voetballen.

Wij geven daarom aan de Surinaamse voetballers de raad zich niet te laten misleiden door deze twijfelachtige voorlichting van hun Curaçaose landgenoten en zijn er zeker van dat zij na het spelen van de wedstrijden het met ons eens zullen zijn dat de insinuaties van hun Curaçaose vrienden slechts ten doel had kwaad bloed te zetten.

Wij zijn er echter vast van overtuigd dat deze wedstrijden zullen leiden tot verbroedering, hechtere vriendschap en wederzijds begrijpen tussen de Surinaamse en Curaçaose voetballers in het bijzonder en tussen de beide volken in het algemeen. Moge het sterkste elftal winnen.

Nieuwe Chevrolet-bussen op de wegen

Willemstad. — Met ingang van heden zijn twee nieuwe autobussen van het Autobusbedrijf Curaçao op de weg verschenen. Het zijn de eerste twee van een serie van zes bussen, waarvan de „Amigoe" de komst reeds enkele weken geleden wist te melden. De nieuwe bussen zijn van het merk Chevrolet en zijn uitgerust met dieselmotoren. Zij bieden plaats aan 32 passagiers. Voorlopig zijn de eerste twee bussen ingeschakeld op de Schottegatroute. De Directeur van het A.B.C., de heer Gorsira deelde onze redacteur mede, dat het voornemen bestaat om de volgende week drie der nieuwe Chevrolet-bussen op de route naar Hato te laten rijden, een naar Jandoret en de anderen of op Santa Maria, of op de route rond het Schottegat. In de loop van de week zullen de andere bussen, waaraan enige technische zorg wordt gegeven voordat zij op de weg komen, ingeschakeld worden. Verder worden de „rookbussen", de Morrisbussen met de lange rokende schoorsteen, zoveel mogelijk van de weg afgehouden, wat dus weer een behoorlijke vooruitgang betekent.

Dr Goldstein naar de Antillen

Willemstad. — Begin September wordt op Curaçao voor een bezoek aan de Antillen verwacht Dr Israel Goldstein, voorzitter van de Western Hemisphere Executive of the World Jewish Congress. Dr Goldstein, die op een tournee is naar de Antillen, Suriname, en Brazilië, bezocht deze maand Nederland en zeide tijdens een ontmoeting met Minister Dr. Drees dat Holland „ is the mother of religious tolerance in the Western Hemisphere". Dr. Goldstein bevindt zich nu in New York City.

Maximum-kaart Plesman-zegel

Willemstad. — Wij ontvingen heden per luchtpost een z.g. maximum-kaart van de K.L.M., voorzien van een Plesman-postzegel, tesamen gestoken in een couvert, dat het stempel van de eerste dag van uitgifte draagt.

DE LAATSTE EN OUDSTE FILMEXPLICATEUR

MAX NABARRO steekt de draak met filmdraken

Na dertig jaar zwijgen weer in de openbaarheid

30 jaar lang heeft hij zich in zwijgzaamheid teruggetrokken om de geluidsfilm zijn kansen te geven; thans is Max Nunes Nabarro, de laatste en oudste filmexplicateur van de stomme film, weer tot de aanval overgegaan. Vanuit Amsterdam heeft hij een glorierijke veroveringstocht ondernomen door heel Nederland om het moderne bioscooppubliek te laten lachen en genieten van die oer-oude rolprenten, die in de beginperiode van de film groot opzien hebben gebaard, maar die nu nog slechts worden bestempeld als filmdraken. Max Nabarro is weer gaan vertellen bij films als „Bruiloft in Revolutietijd" met Henny Porten, „De dubbelganger" met Charley Chaplin, „De Spaanse danseres" met Pola Negri, „Zo'n kwajongen" met Jacky Coogan, „De onoverwinnelijke met Fred Thomson en tientallen andere films, die jaren geleden de mensen hebben gefascineerd om hun gedurfdheid enerzijds en hun drakerigheid anderzijds. Weer hangt het Nederlandse publiek aan de boeiend vertellende lippen van deze explicateur van het oude stempel, die eens door de Amsterdamse Jordaanvrouwen om de hals werd gevlogen om zijn „faone eksplikaatsie". Dat was in de jaren, toen hij nog een charmante jongen was met een zwarte krullekop, een jeune premier, met rasecht Spaans bloed in de aderen. Want op zijn achttiende jaar ontplooide hij zich reeds als een geboren verteller met een geestrijke en meeslepende verhaaltrant en een van nature meegekregen improvisatietalent.

En nog vertelt hij op die zelfde manier in tientallen bioscopen door heel ons land, hoe hij het voor de eerste keer mocht proberen in de Damstraatbioscoop in Amsterdam, als remplaçant van een vriend, die verhinderd was. Zijn optreden werd een éclatant succes en prompt werd hij geëngageerd in de Witte bioscoop op het Damrak, waar Jef van Dijk expliceerde, die een routiné in het vak was.

„We studeerden een samenspraak in", vertelt Max, „en deze had zo'n succes, dat Jef op dezelfde voet verder wilde gaan. Maar dat wilde ik niet; ik wilde het helemaal alleen doen om mijn talenten te kunnen ontplooien" Max Nabarro kreeg een paar weken later de gelegenheid om in de Damstraatbioscoop „De Greep" met Louis Bouwmeester in de hoofdrol, van commentaar te voorzien.

Het was de première en Max deed zijn uiterste best. Na afloop van de voorstelling stapte tussen het publiek vandaan een klein mannetje op hem af, in wie hij onmiddellijk...... Louis Bouwmeester herkende. De grote toneelspeler had zelf de première bijgewoond en sloeg het jonge explicateurtje vaderlijk op de schouder. „Dat heb je er uitstekend afgebracht. Het is een kwestie van je inleven in de gedachten van de spelers. Ga zo door!' Deze woorden gaven Max hoop en na enkele jaren hing half Mokum aan zijn vertelgrage lippen.

„De weg naar de hel", 1500 meter

Het enthousiasme uit die jaren was bijna niet te temmen. Max werd na de vertoningen overladen met geschenken: sigaren en bloemen, vulpennen en dozen chocolade. Ook gebeurde het eens, dat na afloop enkele huilende vrouwen naar hem toekwamen en hem tussen hun snikken door meedeelden: „Meneer, wat heb ik me vanavond geamuseerd! Maar ik kon me heus niet goedhouden." Vroeger was zoiets aan de orde van de dag, maar toen was alles ook heel anders. Toen wist men waar men aan toe was, als aan de voorgevel van de bioscoop een plakkaat hing: „De weg naar de hel", 1500 meter. Of: „Eeuwige liefde", duur anderhalf uur. Of: „De sleutel naar het geluk", in zes weken.

Eens moest Max de zaal bezig houden met moppen en waanzinnige verhalen, omdat de rolprenten nog niet aangekomen waren. „Ik herinner me nog goed hoe ik op een Vrijdagmiddag, de première-dag, bijna een uur heb staan kletsen", vertelt de explicateur genoeglijk. Om 1 uur 's middag zou „Stalen vuisten" gaan draaien, met Tom Tyler in de hoofdrol. De portier, die tevens als „stoupier" fungeerde, had voor de deur van het filmtheatertje zijn stem schor staan schreeuwen. „Komt dat zien! Komt dat zien! Stalen vuisten voor elf cent!"

Maar in het zaaltje was nog niets te zien en Max stond met zijn handen in het haar, het popelende publiek zoet te houden. Eindelijk kwamen de filmblikken. Gelukkig was elk blik voorzien van een strookje papier, waarop in drie regel de inhoud van de rolprent vermeld stond. Dat gaf enig houvast voor de explicateur, die tijdens 't draaien van de film wel eens een gokje moest wagen om het geheel aantrekkelijker te maken.

Opeens verscheen een stervende man op het witte doek en Max treurde: „Hoe jammer, nu moet de oude sterven. Voelt u niet, hoe hij zijn laatste adem uitblaast tot smart van zijn dierbare kinderen." Het was echter pijnlijk voor Max om enige ogenblikken later te moeten constateren, dat de man helemaal geen kinderen had en zelfs niet van plan was dood te gaan, maar daarentegen aan de beterende hand was. Hij gaf dan ineens een onverwacht verrassende wending aan het verhaal en de hele bioscoop zuchtte van verlichting en vond het prachtig.

Door al dat geharrewar met vertraagde bestellingen moest de film wel eens sneller worden afgedraaid om „uit" te zijn vóór de volgende voorstelling. Max sprak dan vlugger en de begeleidende pianist deed zijn best om alles bij te benen. Maar toch kon de musicus dat niet altijd verkroppen. Zo gebeurde het eens dat de man zijn uiterste best deed op de begeleiding van een sterfscène. In verband met de tijdnood was hiervan echter het grootste gedeelte „geknipt", zodat tijdens een wilde jachtpartij nog altijd de rouwmoedigste tonen uit de piano opklonken.

Honderd-en-een van deze prachtige verhalen uit de romantische wereld van de stomme film kan Max Nabarro opdissen. Hij vertelt over de handige portier van de Damstraatbioscoop, die midden onder de voorstelling de zaal binnenkwam en één vinger opstak ten teken dat de brandweer in aantocht was. Max was hierop geprepareerd en gaf een seintje aan de pianist, die prompt de hoge C aansloeg en op die manier de filmoperateur achter in de zaal in staat stelde, zijn pijp of sigaar uit te maken.

Nee, Max die dertig jaar lang gezwegen heeft, kan nog dergelijke smakelijke verhalen vertellen en hij doet dat dan ook weer, sinds Max Drukker en Dick van Gelder een aantal oude rolprenten hebben verzameld, waarmee ze gedrieën het land doorreizen. Maar hij doet het anders dan weleer. Hij dikt een sentimentele scène nog iets meer aan en onthult bij spannende momenten, dat het allemaal goed zal aflopen, want dat de redders nog juist op tijd aanwezig zullen zijn. En daarmee maakt hij de voorstelling voor het moderne publiek nog aangenamer, omdat hij op deze wijze genoeglijk de draak steekt met de oude filmdraken.

Max Nabarro vertelt....

Tom Poes en het kunsthars-hart

1858

COP. MARTEN TOONDER STUDIO'S

1958. — Heer Ollie was blij, weer thuis te zijn.

„Er gaat toch maar niets boven het huis van een heer!" zoals hij zeide. „Hier hebben alle dingen een eigen sfeer — sfeer — hier is alles vriendelijk en prettig en hier is de omgeving waar een Bommel zich gelukkig gevoelt! Al dat zakengedoe is niets voor iemand van mijn stand!"

„Nee, dat is zo", zei Tom Poes. „Maar waarom bent U er dan eigenlijk aan begonnen?"

Er verscheen een gejaagde uitdrukking in heer Bommel's ogen. „Ach, je doet wel eens iets, als je begrijpt, wat ik bedoel!" zei hij zwak. „Misschien ben je nog te jong om dat allemaal te begrijpen, jonge vriend.

Maar ach, sommige dingen zijn sterker dan jezelf. Die komen zo vanzelf!"

„Over zaken gespreken, met Uw welnemen!" sprak hier de bediende Joost. „Wat wilt U, dat ik met Uw aandelen doe, en met al die ondernemingen en fabrieken, die U gekocht hebt?"

„Verkopen!" zei heer Ollie kordaat. „Alles verkopen! Alles behalve mijn filmonderneming Olliewood, want daar heb ik een zwak voor gekregen en je kunt nooit weten, hoe zoiets nog eens te pas kan komen."

„Heel goed!" zei de trouwe knecht met een licht buiging. „Ik zal het onmiddellijk regélen. Maar ik zal eerst een lichte maaltijd opdienen, als U mij toestaat!"

En hij voegde de daad bij het woord.

Hiermede is eigenlijk het laatste woord gezegd in deze ware geschiedenis. Maar omdat de nauwlettende lezer misschien zal willen weten, wat professor Sickbock met zijn hart gedaan heeft, lijkt het mij gewens daar morgen nog even op terug te komen.....

Dimensiale televisie in Engeland

Londen. — Vandaag is voor het eerst in Engeland drie-dimensionele televisie vertoond. Het zal echter nog geruime tijd duren, voor deze tot de huiskamer zal zijn doorgedrongen maar bij het atoomonderzoek schijnt zij reeds zeer waardevol te zijn.

„Smokey" op het Britse televisiescherm

Op zoek naar een nieuwe baas

Niet een hondje, maar de eigenaar van een hondje bleek zoek te zijn in Engeland. „Smokey", zo heette het dier, kwam persoonlijk voor de televisie-camera en de omroeper vertelde de kijkers, dat „Smokey" ten dode opgeschreven zou zijn, als men geen tehuis voor hem kon vinden. Het gevolg van een en ander was natuurlijk, dat de telefconcentrale van de BBC wit-gloeiend heeft gestaan.

Een van de mensen die opgebeld heeft, verzocht met grote aandrang het diertje te mogen kopen. „Mijn dochtertje huilt en kan niet slapen vanwege Smokey", vertelde hij. De televisie-staf heeft nog niet beslist wie de toekomstige eigenaar van Smokey zal zijn. In ieder geval heeft de BBC nog nooit zoveel reacties gekregen op een televisie-uitzending.

Nieuwe aanklacht tegen Owen Lattimore

Washington. — Er zal een nieuwe aanklacht wegens meineed worden uitgebracht tegen Owen Lattimore, de bekende Verre Oosten-specialist van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, tegen wie reeds een aanklacht wegens meineed aanhangig is. Districts-procureur Leo A. Rover uit Washington D.C. heeft meegedeeld, dat hij nieuwe stukken zal voorleggen aan een federale „Grand Jury".

Lattimore is reeds op zeven punten ten laste gelegd, dat hij meineed heeft gepleegd toen hij in 1952 voor een senaatscommissie getuigde. Twee van deze punten werden later door een gerechtshof geschrapt. Hieronder bevond zich ook de beschuldiging, dat hij ten onrechte verklaard had nooit lid te zijn geweest van de communistische partij en daarmee ook nooit gesympathiseerd had. De districts-procureur heeft meegedeeld, dat de vervolging op grond van de vijf vroegere beschuldigingen zal worden voortgezet, wanneer de „Grand Jury" de nieuwe aanklacht niet ontvankelijk zal verklaren.

Hoe staat de televisie ervoor?

De televisie is nog wel jong, maar er bestaat namelijk twijfel over dat deze jongste loot van de techniek een zeer grote toekomst heeft. Voorlopig echter is de televisie overal nog in opkomst. Wij zijn eens nagegaan hoe groot het aantal televisietoestellen in de 'verschillende landen is. Wij hebben daartoe berekend hoeveel inwoners een land per televisietoestel heeft. Hoe kleiner dus het aantal inwoners per televisietoestel is, hoe beter de televisie er in dat land voorstaat, want des te groter is het aantal bezitters van een toestel. Zoals uit nevenstaande grafiek blijkt, is Amerika het land dat beslist aan de kop gaat. Bijna 140 stations verzorgen daar het vermaak van millioenen Amerikanen. Na de Ver. Staten staat Engeland als tweede land op de wereldranglijst. Hier heeft men voor ieder televisietoestel 24 inwoners. Opmerkelijk is toch ook wel de voortgang die de televisie in Brazilië heeft gemaakt. Dit land staat boven vele grote en moderne staten. Voor ons land zijn de juiste cijfers niet bekend. Aangenomen is dat in ons land tussen de 5000 en 10.000 televisietoestellen zijn. Vermoedelijk zal het werkelijk aantal wel tegen de 8000 toestellen liggen. Voor de Sovjet-Unie zijn ook geen absolute cijfers bekend. Hoewel de televisie in zijn verspreiding daar nog een stuk bij Amerika ten achter staat blijkt toch wel duidelijk dat men ook daar krachtig aan de ontwikkeling werkt. De Russen bouwen in hun land vier verschillende typen toestellen.

AANTAL INWONERS PER TELEVISIETOESTEL

Land	Inwoners
Ver. Staten	7
Engeland	24
Canada	56
Frankrijk	704
Brazilië	751
Nederland	1032-2064
Sovjet-Unie	2400-3000
Denemarken	7150
Italië	7320
W-Duitsland	8000

CPD

De wraak van de medicus

Op een niet-officiële bijeenkomst van een landelijke organisatie werd een der sprekers van de avond als volgt door de voorzitter ingeleid:

„De spreker, die wij nu 't woord verlenen, zal ons enige dingen vertellen, die vermoedelijk van 't grootste belang zijn voor onze huidige veeteelt. Hij is niet alleen dokter, doch hij bezit zelf ook een boerderij, waaraan hij met hart en ziel is verknocht. Ik weet niet, wat voor een dokter hij is, maar ik weet wel, dat hij een uitstekend spreker genoemd mag worden. Het woord is nu aan dr H. Scheenmaker."

Dr. Scheenmaker stond op en boog plechtstatig. Dan zei hij op een min of meer argeloze wijze:

„Mijn vriend hier zegt, dat hij niet weet wat voor een soort dokter ik eigenlijk ben. Dat zal ik u eens vertellen. Ik behoor tot dat soort, dat koeien en paarden bedoktert, alsook katten en honden. Maar dit is de eerste keer, dat ik werd ingeleid door een van mijn patiënten."

Australië bezorgd

Canberra. — De Australische minister van Buitenlandse Zaken, Richard Casey, heeft medegedeeld, dat de Australische regering inlichtingen zou inwinnen over de „buitensporige omvang" van het Russische gezantschap in Indonesië.

„Ik geloof, dat de Indonesische regering zich ten volle bewust is van de communistische dreiging in haar land en dat zij alle mogelijke maatregelten zal nemen om het land hiertegen te beschermen", aldus minister Casey.

Rallye Monte Carlo van 17-20 Januari

Voor de Rallye van Monte Carlo, welke van 17 tot 20 Januari 1955 wordt gehouden, zullen de deelnemers uit de volgende acht startplaatsen vertrekken: Athene, Glasgow, Lissabon, Monte Carlo, München, Oslo, Palermo en Stockholm.

Alle deelnemers, behalve de automobilisten die uit Palermo en Athene gestart zijn, zullen Reims en Parijs passeren, waarna zij naar Chambery gaan, waar de gezamenlijke route over Grenoble en Gap naar Monte Carlo begint. Op dit laatste stuk zullen contrôleposten worden ingericht, welke echter eerst nadat de deelnemers Gap zijn gepasseerd, bekend worden gemaakt. Voorts zullen waarschijnlijk ook geheime contrôles worden ingesteld.

AANKOMSTEN	TE CURACAO	TE ARUBA
Van de Gulfhavens:		
ss. „Norinda"	26 Aug.	—
ms. „Hersilia"	27 Aug.	—
ms. „Pygmalion"	—	5 Sept.
ss. „Trajanus	—	19 Sept.
Van New York:		
ms. „Oberon"	30 Aug.	31 Aug.
ss. „Telamon"	1 Sept.	2 Sept.
Van Amsterdam:		
ms. „Daphnis"	1 Sept.	3 Sept.
ms. „Hestia"	1 Sept.	—
ms. „Charis"	2 Sept.	—
ms. „Delft"	4 Sept.	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Oberon	30 Aug.	ms. Oranjestad	2 Sept.
Antwerpen	ms. Oberon	30 Aug.	ms. Oranjestad	2 Sept.
Aruba	ms. Oberon	30 Aug.	ms. Daphnis	2 Sept.
Barranquilla	ss. Boskoop	1 Oct.		
Bonaire	ms. Ino	8 Sept.	[redacted]	
Bovenwinden	ms. Ino	8 Sept.		
Cartagena	ss. Boskoop	1 Oct.		
Cristobal	ms. Hestia	1 Sept.	ms. Willemstad	20 Sept.
Georgetown	ms. Hersilia	27 Aug.		
Gulfhavens	ms. Daphnis	2 Sept.	ss. Bacchus	5 Sept.
La Guaira	ss. Norinda	26 Aug.	ms. Oberon	30 Aug.
Maracaibo	ms. Oberon	30 Aug.	ms. Charis	2 Sept.
New York	ss. Norinda	26 Aug.	ms. Hersilia	27 Aug.
Paramaribo	ms. Hersilia	27 Aug.		
Port of Spain	ss. Norinda	26 Aug.	ms. Oranjestad	2 Sept.
Pto. Cabello	ss. Norinda	26 Aug.	ms. Oberon	30 Aug.
Pto. Limon	ms. Hestia	1 Sept.	ms. Willemstad	20 Sept.
Pta. Cardon	ms. Daphnis	2 Sept.	ms. Agamemnon	13 Sept.
Westk. Z. Am.	ms. Hestia	1 Sept.	ms. Delft	4 Sept.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

35

„U zult wel begrijpen, waar ik voor vecht — tenminste, wat mijn eerste en voornaamste doel is. Zelfvoorziening. Vergeet niet, dat de eerste expedities alles moesten aanvoeren. Maar nu kunnen we in de eerste levensbehoeften zelf voorzien, met eigen hulpmiddelen. Onze ateliers en werkplaatsen kunnen bijna alles maken, wat niet al te gecompliceerd is — maar het hele probleem schuilt in de beschikbare arbeidskracht. Er zijn bepaalde, heel gespecialiseerde artikelen, welke zonder meer op aarde gemaakt moeten worden, en totdat onze bevolking op z'n minst tien keer zo groot is, kunnen we daar niet veel aan veranderen. Iedereen op Mars is op een of ander terrein een deskundige — maar er zijn nog steeds meer speciale ambachten op aarde dat er mensen op deze planeet wonen, en dan kunt u het zelf wel uitrekenen.

„U ziet daar die grafieken? Ik begon er vijf jaar geleden mee. Ze geven ons productiecijfers ten aanzien van verschillende belangrijke artikelen aan. We hebben het zelfvoorzieningspeil — die horizontale rode lijn — voor ongeveer de helft dier artikelen bereikt. Ik hoop, dat we na weer vijf jaar nog maar heel weinig van de aarde hoeven te importeren. Niettemin hebben we nog steeds op de allerbeste plaats arbeidskrachten nodig, en dat is het, waarbij u ons van dienst zou kunnen zijn."

Gibson scheen niet erg op zijn gemak.

„Ik kan u niets beloven. U moet niet vergeten, dat ik hier slechts als reporter ben. Persoonlijk sta ik geheel aan uw kant, maar ik moet de feiten weergeven, zoals ze zich aan mij voordoen."

„Daar kan ik inkomen, maar feiten zeggen niet alles. Ik hoop, dat u aan de aarde duidelijk zult maken wat wij nog hopen te doen, evenzeer als wat wij reeds gedaan hebben. Het eerste is zelfs nog belangrijker — maar we kunnen het slechts volbrengen, als de aarde ons helpt. Niet al uw voorgangers hebben dit begrepen."

Dat was volkomen juist, dacht Gibson. Hij herinnerde zich een reeks van critische artikelen in de Daily Telegraph van ongeveer een jaar geleden. De feiten waren volkomen juist, maar een soortgelijk verslag over de prestaties van de eerste pioniers na vijf jaar kolonisatie van Noord-Amerika zou waarschijnlijk al even ontmoedigend geweest zijn.

„Ik geloof, dat ik de twee kanten van het vraagstuk wel zien kan," zei Gibson. „U moet niet vergeten dat van het standpunt van de aarde uit Mars een heel eind weg is, een massa geld kost en niets weerom geeft. De aantrekkelijkheid van het nieuwe is grotendeels van het interplanetair onderzoek af. Nu vraagt men: „Wat levert het ons op?" Tot dusver was het antwoord: „Heel weinig!" Ik ben er van overtuigd, dat uw werk belangrijk is, maar in dit geval is het meer een kwestie van geloof dan van logica. De gewone man daarginds op de aarde denkt waarschijnlijk, dat de millioenen welke u hier uitgeeft, beter aan de verbetering van zijn eigen planeet besteed hadden kunnen worden — als hij er tenminste aan denkt."

„Ik begrijp uw moeilijkheid. Zij is niet ongewoon, maar moeilijk te beantwoorden. Laat me het zó mogen zeggen: ik neem aan, dat de meeste mensen van enige ontwikkeling de waarde zullen toegeven van een wetenschappelijk proefstation op Mars, een soort van wetenschappelijke basis dus, waar men zich zuiver op proefnemingen en onderzoekingen toelegt."

„Ongetwijfeld."

„Maar ze kunnen niet het nut inzien van het opbouwen van een in zichzelf besloten cultuur, welke eens misschien een onafhankelijke beschaving worden kan."

„Ja, daar zit hem nu juist de knoop. Zij achten het niet mogelijk, vinden het de moeite niet waard. U zult vaak in artikelen er op gewezen zien, dat Mars altijd een blok aan het been van moeder aarde zal blijven wegens de geweldige natuurlijke moeilijkheden, waaronder u werken moet."

„Wat zoudt u denken van een analogie tussen Mars en de Amerikaanse kolonies?"

„Daarin kan men te ver gaan. Per slot van rekening vond men lucht om in te ademen en voedsel om van te leven toen men naar Amerika kwam!"

„Dat is zo, maar hoewel het probleem van de kolonisatie van Mars zoveel moeilijker is, hebben we ontzaglijk véél en belangrijke hulpmiddelen en krachten te onzer beschikking. Als men ons tijd en materiaal geeft, kunnen we dit tot een wereld maken, waar het even goed leven is als op de aarde. Zelfs nu zult u hier niet veel mensen vinden, die terug willen. Ze kennen het belang van wat zij hier verrichten. De aarde moge Mars nu dan al niet nodig hebben, maar er komt een dag, dat dit wel het geval zal zijn."

„Ik wilde, dat ik dat geloven kon," zei Gibson met een nogal ongelukkig gezicht. Hij wees naar de zee van donker groen die vraatgierig als de branding haar golven opstuwde in de richting van de bijna onzichtbare koepel van de stad, naar de grote vlakte, welke zo snel verdween aan de zo vreemd dichtbije horizon, en naar de donker rode heuvels, welke de stad omsloten. „Mars is een interessante en boeiende wereld, maar kan nooit worden wat de aarde is."

„Maar waarom ook? En wat verstaat u eigenlijk onder „aarde"? Bedoelt u de pampa's van Zuid-Amerika, de wijngaarden van Frankrijk, de koraal-eilanden van de Stille Zuidzee of de steppen van Amerika? De aarde is dat alles! Overal waar mensen kunnen leven, zal eens iemands thuis en vaderland zijn. En vroeg of laat zullen de mensen in staat zijn om zonder dit alles te leven." Hij wees naar de koepel, die boven de stad scheen te zweven en haar leven schonk.

„Meent u werkelijk," protesteerde Gibson, „dat de mensen zich ooit zullen kunnen aanpassen aan de atmosfeer daarbuiten? Zij zullen niet langer mensen zijn wanneer dat het geval zal zijn!"

Even zweeg de gouverneur. Toen merkte hij rustig op: „Ik heb met geen woord gerept over mensen, die zich aanpassen aan Mars. Hebt u nooit aan de mogelijkheid gedacht, dat Mars ons halverwege tegemoet zal komen?"

Hij liet Gibson juist tijd genoeg om zijn woorden te verwerken; toen, voordat zijn bezoeker de vragen, welke zich aan hem opdrongen, onder woorden kon brengen, stond Hadfield op.

(Wordt vervolgd).

Het geheim van meneer Slim

Mijnheer Slim was een eigenaardig man. Hij was niet alleen werkelijk slim, waardoor hij zijn naam alle eer aandeed, maar hij maakte ook een geheimzinnige indruk. Altijd was hij stiekem aan het prutsen in de kleine werkkamer van zijn rustige woning aan de Kastanjestraat, en niemand mocht weten, wat hij eigenlijk uitvoerde.

Nu had mijnheer Slim inderdaad een uitvinding gedaan, die hij angstvallig voor de buitenwereld verborgen wilde houden. Mijnheer Slim had namelijk een pop gemaakt, die echt kon lopen. Ze was ongeveer zo groot als een kind van een jaar of zes en zag er ook net zo uit. Achter op haar rug stak een grote knoop naar buiten, en als mijnheer Slim daar op drukte, begon de pop te lopen. Annemarie noemde hij haar.

Mijnheer Slim wilde volstrekt niet, dat iemand iets over zijn Annemarie te weten zou komen. Nóg niet, tenminste. Zie je, mijnheer Slim wist zelf nog niet, hoe lang zijn pop het lopen kon volhouden en daarom wilde hij eerst proeven met haar nemen. Maar daarvoor moest hij haar helemaal mee naar buiten nemen, waar het stil was en waar Annemarie de ruimte had. Want in zijn eigen huisje kon Annemarie maar tien stappen doen of ze botste tegen een muur op!

Maar nu gebeurde er op zekere morgen iets heel grappigs. Tenminste, j u l l i e zullen het wel grappig vinden. Mijnheer Slim zélf niet, als hij het geweten had... Maar laat ik vertellen hoe het ging.

Mijnheer Slim was juist weer proeven aan het nemen met Annemarie, toen plotseling de telefoon ging. Haastig rende hij naar de andere kamer, maar liet per ongeluk de deur openstaan. En omdat Annemarie juist in de richting van die deur aan het lopen was, kon ze net zo goed verder gaan, de gang in. Laat nu, heel toevallig, de buitendeur ook openstaan! Annemarie tippelde maar door, het tuinpad af, het hekje door en zo het trottoir op. Juist op dat moment kwam de postbode aanlopen met een tas vol brieven. Geen wonder, dat die twee tegen elkaar opbotsten.

„Neem me niet kwalijk," zei de postbode beleefd. Maar Annemarie gaf geen antwoord.

De postbode pakte het kleine meisje beet en draaide haar met haar gezicht naar zich toe. „Heb ik je pijn gedaan, kleintje?" vroeg hij bezorgd. Toen zag hij pas, dat Annemarie een pop was.

„Lieve help, en ik zag je toch duidelijk lopen!" riep hij uit. Hij draaide haar weer om en zag toen de grote knoop op haar rug. Hij drukte er op en kijk, daar ging Annemarie er weer vandoor, de Kastanjestraat in! De postbode greep met zijn hand naar zijn hoofd, maar aangezien hij nog een massa brieven moest bezorgen, liep hij verder. Natuurlijk vertelde hij aan iedereen die hij maar tegenkwam, dat hij een pop gezien had, die echt kon lopen.

Ondertussen wandelde Annemarie rustig door de Kastanjestraat, tot ze bij het hoekje kwam,

waar Smits, de kruidenier, woonde. Toevallig kwam net op dit ogenblik mevrouw Jansen de winkel uit, met een grote boodschappentas aan haar arm. Een botsing kon niet uitblijven. Annemarie maakte een kwartslag rechtsom, zodat ze met haar gezicht naar de Lindestraat kwam te staan.

„Neem me niet kwalijk, jongedame," zei mevrouw Jansen lachend. „Ik kon het heus niet helpen."

maar Annemarie gaf geen antwoord. Toen bekeek mevrouw Jansen haar eens goed. „Je bent een pop!" riep ze verbaasd uit. „Ik dacht, dat je een echt meisje was. Van wie ben je eigenlijk?" Daar ontdekte ze de grote knoop op Annemarie's rug. „Waar dient die voor?" vroeg ze en drukte er meteen maar eens op.

En nu wandelde Annemarie de Lindestraat in!

Met grote ogen bleef mevrouw Jansen haar nakijken.

„Zo'n pop moet ik voor Suze ook zien te krijgen," zei ze. En ze rende naar huis, waar ze meteen een voor een de speelgoedwinkels in de stad ging opbellen. Maar niemand kon haar vertellen, waar ze zo'n grote, wandelende pop kon krijgen!

Intussen liep Annemarie rustig verder door de Lindestraat. Ze passeerde de winkel van de groenteboer. Natuurlijk stonden daar op deze Zaterdagmorgen heel wat klanten. En al gauw hadden verschillende mensen Annemarie in de gaten en gingen haar achterna. Zoiets hadden ze nog nooit meegemaakt: een pop die kon lopen!

Bij de hoek van de eerste zijstraat rechts stond Annemarie stil. Ze kon niet meer verder. Al gauw stonden er heel wat mensen om haar heen. Ze betastten haar en draaiden haar om en om. Toevallig stond ze juist met haar gezicht naar de zijstraat toe, toen iemand op haar knoop drukte. En daar tippelde Annemarie weer verder. De mensen praatten nog wat na over het vreemde geval, maar haastten zich toen naar huis, want iedereen had het druk.

Annemarie wandelde nu door de Lijsterbesstraat. En... de eerste zijstraat rechts daarvan was weer de Kastanjestraat, waar mijnheer Slim woonde. Maar zóver zijn we nog niet!

Daar kwam Annemarie voorbij het huis van Keesje van Lent. Keesje was een jongetje van drie jaar. Hij zat juist voor het raam, zag Annemarie voorbijkomen, rende naar buiten en liep met haar mee. Wat was dat een grappig meisje! Ze zag er lief en aardig uit, maar ze zei niets en wandelde maar door.

Bij de hoek van de Kastanjestraat echter was Annemarie weer uigewandeld. En nu begon Keesje om haar heen te draaien. Al gauw ontdekte hij de knoop op haar rug, drukte er op, en daar ging Annemarie er weer vandoor, de Kastanjestraat in, want Kees had haar met haar gezicht die kant uit gedraaid!

Omdat Keesje nog maar een erg klein jongetje was, durfde hij niet verder met haar mee te gaan. Hij rende terug naar huis om zijn moeder te vertellen over het meisje met de knoop op haar rug.

Annemarie liep nu voorbij het kleuterschooltje in de Kastanjestraat, dat vlak bij het huis van mijnheer Slim gelegen was. Op de speelplaats krioelden een heleboel kinderen van vier, vijf jaar door elkaar. Maar toen Annemarie voorbijkwam, hielden ze op met spelen. Wat was dat voor een grappig meisje? Ze riepen haar goede dag, maar Annemarie gaf geen antwoord. Een paar brutaaltjes waagden zich naar buiten, het trottoir op. De juffrouw was juist even naar binnen gegaan. Al heel gauw had Annemarie een hele stoet kleuters achter zich aan.

Maar vlak voor het huis van mijnheer Slim stond Annemarie weer stil. Niet omdat ze wist, dat ze daar thuishoorde, maar eenvoudig omdat ze niet verder kon!

De kleuters dromden om haar heen en bevoelden en bekeken haar van alle kanten. Juist wilde een van de kleintjes op de knoop drukken, toen de juffrouw van de kleuterschool de kinderen terugriep. „Direct hier komen!" riep ze met een boos gezicht. En de kinderen renden terug en vertelden de verbaasde juffrouw een opgewonden verhaal over 'n pop die echt kon lopen. Later, thuis, zouden ze hun moeder natuurlijk hetzelfde verhaal in geuren en kleuren opdissen.

Daar stond Annemarie dus, op het trottoir, vlak tegenover het huis van mijnheer Slim.

Juist op het moment dat de kinderen terugholden naar school, legde mijnheer Slim de haak weer terug op zijn telefoontoestel. Het was een erg lang gesprek geweest...

Hij ging terug naar zijn werkkamertje, zag de open kamerdeur, de voordeur die ook al openstond, en kreeg hartkloppingen van schrik! Waar was Annemarie gebleven?

Hij rende naar buiten, zijn voortuintje door, het trottoir op. Daar zag hij Annemarie staan. Haastig pakte hij haar op en droeg haar naar binnen. Maar eerst keek hij met een schichtige blik naar beide kanten de straat op. Wat een bof, er waren geen mensen te zien.

Mijnheer Slim zuchtte van verlichting. „Gelukkig, niemand heeft haar gezien," zei hij bij zichzelf. „Mijn geheim is nog veilig! Maar wat ben ik verschrikkelijk geschrokken!"

Eldrid Fontilus	1	BOEK	Adelgonde Juda	95	„
Ivonne Chin Sue	1	BOEK	Carlos Kranwinkel	50	„
Elly Day	90	punten	Roy de Vries	30	„
Rudy Vonsee	85	„	Merle van Eijma	75	„
Aurelio Martis	75	„	Marlene Kamperveen	85	„
Marléne Berénos	80	„	Hella Chundro	55	„
Theo Vonsee	70	„	Gilbert Reijes	10	„
Ronald Casseres	90	„	Iris Dovale	70	„
Gerlinda Grep	50	„	Aida Dongen	60	„
Huub Moeniralm	45	„	Lino Virginia	10	„
Philomena Martina	55	„	George Richardson	10	„
Frans Algra	45	„	Kiki Bernardus	10	„
R. Servage	45	„	Jenny Fraai	65	„
M. v. Langeveldt	70	„	Franklin Sanches	56	„
Ingrid Pluim	60	„	Frits Hasham	15	„
Ronald Pluim	70	„	Waldemar van Eijma	45	„
M. Campagnard	80	„	Vera Caster	50	„
Elio Borgschot	40	„	Franciën Mulder	15	„
Oscar Day	30	„	Harold Noorden	60	„
Marilú Capriles	35	„	Agrepina Maduro	30	„
Raymond de Windt	30	„	Vivienne Pietersz	75	„
Silvia Maduro	30	„	Lenny Arron	75	„
Edmund Perry	55	„	Claudina Becker	25	„
Faustina Frank	30	„	Henry v. Meeteren	20	„
Stanley Davelaar	30	„	A. Verstappen	65	„
Paulientje Vissers	40	„	P. Sproeckel	25	„
Hubert Salas	30	„	B. Snik	55	„
Vicky Ramos	90	„	Jan Masthof	25	„
R. Devid	30	„	Albert Davelaar	55	„
Hannibal Sprock	30	„	Ingrid Hosé	20	„
G. de los Santos	25	„	R. Vijzelman	30	„
Oscar Ugueto	45	„	Juan Lauff	50	„
Ilse Dovale	56	„	Ilka Curiel	20	„
Frank v. Dongen	35	„	Lucille Curiel	20	„
Lilian Chocolaad	15	„	Wilma Espacia	10	„
Rotilio Rijsenburg	25	„	Consuelo Tromp	30	„
Gerrit Albertina	15	„	Marlene Deira	30	„
Elvia Emerentiana	15	„	Hans Gout	30	„
H. Rijzenburg	15	„	Matilde Laurens	30	„
Maria Römer	15	„	Steffie v. Dal	50	„
Geisla Truideman	15	„	Cleon Gout	30	„
Joice Henriquez	15	„	Grace Jonkhout	40	„
Erro Villareal	15	„	Petra de Cuba	20	„
H. v. Sprang	55	„	George Curiël	50	„
Gladys Day	15	„	Wilda Curiël	20	„
Jan van Sprang	65	„	Mercedes Kampe	20	„
A. Natzijl	15	„	Henri Wehl	20	„
Isidra Borgschot	10	„	Mirtha Casseres	20	„
Virginia Vonsee	10	„	Edeltru Juda	10	„
Vilma Rijna	50	„	Enny Wever	10	„
Mevris Pijpers	10	„	Ivan W. Ramos	10	„
Carla Floridas	30	„	Oswin Casseres	10	„
Georgetina Pluim	50	„	Ingrid Haseth	10	„
Paul van Dongen	10	„	Rudolf Jansen	10	„
Mildred King	70	„	Rodion van Eijma	10	„
Joyce Perry	20	„	Donald Davelaar	20	„
Norman Ugueto	80	„	Sigrid Casseres	10	„
Arline Ugueto	80	„	Oswin Casseres	10	„
Rene Ugueto	80	„	Richard L. Penha	10	„
Ivy Ignacio	40	„	Wanda de Freitas	10	„
Orpine Kamperveen	95	„	Robert Sanches	10	„
E[illegible]ta Gerard	20	„	Judith Alberto	10	„
Raquel Ramos	40	„	Oscar Ugueto	10	„
			Delia Arren	10	„

Brief van Tante Corry

De „Amigoe"- Kinderkrant familie heeft zich deze week alweer uitgebreid.

Jesse Maduro is de eerste die zich komt melden en maar meteen een hele brief aan twee kanten volschrijft.

Er zijn pracht raadsels bij de twintig, die je hebt bijeenverzameld.

Ook **Anna Elenburg** is lid geworden van de „Amigoe"- Kinderkrant. Kind, je rebus was goed hoor. Ga zo door!

Dan is er nog **Wim Smeets**, die zich evenals al zijn vriendjes bij de Kinderkrant wil aansluiten. Welkom Wim.

Tante Corry krijgt onderhand een pracht verzameling raadsels. **Grace Jonkhout, Antoon Verstappen en Trudeke Stam** stuurden er weer heel wat op. Erg leuk van jullie, jongens!

Eldrid Fontilus schrijft, dat ze naar het ziekenhuis is geweest omdat ze aan haar amandelen geopereerd moest worden. Maar ze is gelukkig weer helemaal beter.

George Curiel schrijft, dat hij „Panorama" zo mooi vindt, weet wel, het prachtig geïllustreerde blad dat je tegenwoordig bij de „Amigoe" cadeau krijgt. Geen wonder, George. Iedereen leest „Panorama" graag, omdat er zulke mooie verhalen in staan en zulke prachtige plaatjes en foto's!

Wanda de Freitas schrijft, dat ze al voor de tweede keer een boek heeft gewonnen. Leuk voor je, Wanda. Je zult ook nog wel eens een derde boek winnen!

Blijft je oplossingen maar trouw inzenden, dan heb je zo weer 100 punten.

En nu eerst de prijswinnaars.

Ivonne Chin Sue behaalde 100 punten en kreeg dus een boek. Evenals **Eldrid Fontilus**, die onder de goede oplossers de gelukkige was en ook voor een boek in aanmerking komt.

En nu moeten jullie maar eens je best doen op de „Varkenspuzzle", Oplossingen moeten vóór Zaterdag 4 September binnen zijn. Zorg dat je op tijd bent!

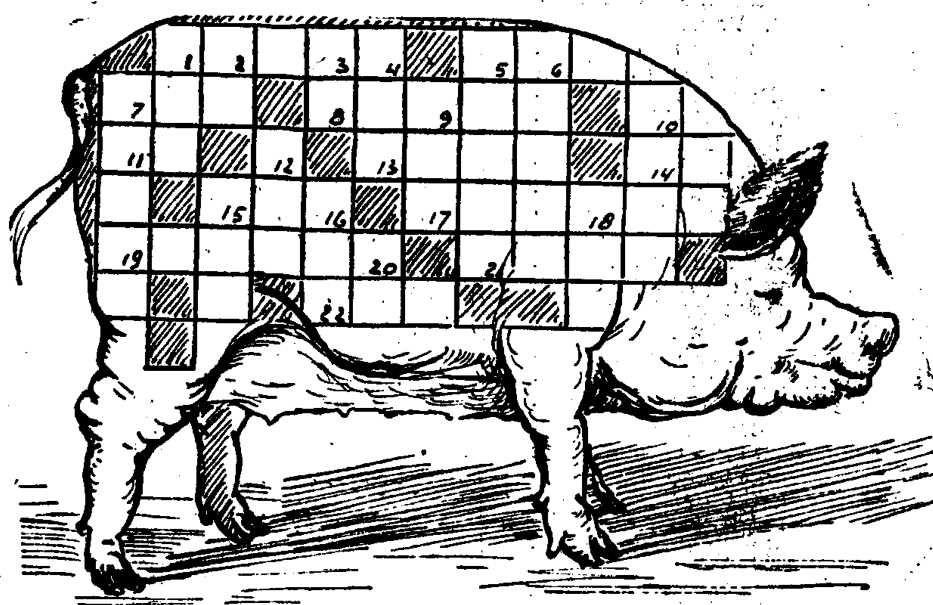
Tante Corry.

Hamid: DE DAPPERE

Na vele weken van adembenemende avonturen en gevaren zijn de dappere sjeik Hamid en zijn trouwe dienaar, Pepi, er in geslaagd de slavenjager Karel Zorn in handen te krijgen en hem aan de directeur van de gevangenis over te leveren.

VARKENSPUZZLE

Van links naar rechts:

1 Opstandeling
5 Brandstof die gewoonlijk uit een buis komt
7 Is een waterplant
8 Zijmuur. Soms ook voorkant van een huis
11 Natuurverschijnsel dat je alleen aan zee vindt
13 Niet altijd
1b Ziet wit van buiten en geel van binnen
15 Voordat
17 Dergelijke koekjes worden niet gebakken
19 Opeenvolgende reeksen
21 Plof
22 Laag. Gebruik je ook bij een aftreksom.

Van boen naar beneden:

1 Deel van je borstkas
2 Boom en muzieknoot tevens
3 Gebruikt de boer op het land
4 Leer je op school en thuis
5 Het ontbreken van iets wordt gevoeld als een. . . .
6 Is een bitter kruid. Bestaat uit de letters van het woord melas
7 Zet je een schoen op om hem te bewerken
9 Niet leeg, maar. . . .
10 Ga je deze zomer misschien in pootje baden
12 Schrijf je op met een griffel
15 Tijdperk. Als je 't omdraait is het een vlaktemaat van 100 m^2
16 Moet je aan je fiets hebben
18 Kun je je lelijk mee bezeren, als je van hoog komt
20 Muzieknoot. Wordt ook B genoemd.

VOORUIT, PLUTO! VANGEN!

PATS!

Proefzending vee naar Aruba

Nederlands vee onder de tropenzon

Oranjestad. — Van de kade der K.N.S.M. te Amsterdam vertrok einde vorige week het m.s. „Charis" naar Zuid-Amerika. Regelmatig vervoeren schepen van genoemde scheepvaartmaatschappij zendingen vee, maar de „Charis" vervoert een transport van een bijzondere aard.

Voor de eerste maal in de geschiedenis van de Nederlandse Vee-export importeert het Gouvernement van Aruba namelijk Nederlands vee. Deze import vindt plaats onder auspiciën van de Veterinaire Dienst van Aruba en is indirect een uitvloeisel van de studiereis naar Zuid-Amerika door Prof. v.d. Plank gemaakt.

Het betreft de invoer van 1 stamboekstier, 5 vrouwelijke ongeregistreerde runderen, 2 fokzeugen en 1 bok, bestemd voor een op te richten kleine proefboerderij. De opdracht tot levering werd verleend aan de „Friesche Vee-Export Combinatie" N.V. te Leeuwarden, welke combinatie aan de uitvoering alle zorg heeft besteed.

Het is de bedoeling van het Hoofd van de Veterinaire Dienst op Aruba, dr. Sutmoller, na te gaan hoe dit geïmporteerde vee zich aan de omstandigheden daar zal aanpassen. Is deze aanpassing gunstig en daaraan valt feitelijk — gezien de ervaringen overal ter wereld met het Nederlands vee opgedaan — niet te twijfelen, om mettertijd tot verdere import van vee te komen. Want Aruba, dat thans nog hoofdzakelijk van de olie leeft, zal de economische structuur door omstandigheden vermoedelijk moeten wijzigen en meer aandacht moeten besteden aan landbouw en veeteelt. Laat ons hopen, dat onze exporteurs ook in dit deel van de wereld een goed afzetgebied zullen kunnen opbouwen.

Tenslotte. Het welslagen van dit experiment is ook daarom van belang omdat een kern van Nederlands vee op Aruba een directe propaganda zal betekenen ten opzichte van omliggende eilanden en andere gebieden.

Examens

Oranjestad. — De uitslagen van de op Aruba gehouden L.O. examens luiden als volgt: **Duits**, Geëxamineerd 2 candidaten, afgewezen een candidaat, geslaagd de heer P.M.H. Stultiens. **Engels**: Geëx. 3 cand., afg. 1, geslaagd 2 cand. t.w. de dames M.A.G. Carree en C.G.J. Carree. **Frans**: Geëx. 3 cand., afg. 1, geslaagd 2 cand. t.w. de heer W. de Hoop en mej. M.H.W. Gerarts. **Spaans**: Geëx. 5 cand., afg. 2 cand., geslaagd 3 cand t.w. de dames L.M. Gonzalez en N.M. van Ams en de heer M.J. v.d. Heuvel.

Voor **Hoofdacte**, gedeelte A, werden 6 cand. geëxamineerd, w.v. 1 werd afgewezen. Geslaagd de dames C.H. Hartog en V. Paul en de heren J.E. Sanders, J. Nathan (Cohen) en H.L. van Scheepen.

Dankbetuiging

Oranjestad. — Nu de twee series voorstellingen, door het echtpaar Vermeire met hun marionettentheater op Aruba gegeven, voorbij zijn, is het ons een behoefte dank te brengen aan allen, die op enigerlei wijze hun medewerking hebben verleend om de uitvoeringen in de districten, de steden en in de Lago Colony zo succesvol te doen verlopen.

In het bijzonder willen wij de nadruk leggen op de hulp, verkregen bij het transporteren van het theater van de ene plaats op het eiland naar de andere. Het prompt op tijd verzorgen van dit transport, bijna iedere dag opnieuw, was een der voornaamste factoren voor het welslagen van de voorstellingen.

Op de tribune komen de Heer Kemmink (die zoals altijd het leeuwenaandeel te verwerken kreeg met zijn DOW-helpers), majoor Veenhuis en zijn Mariniers, de Bestuurderen van de Esso Club en de Lago Heights Club.

Een extra woord van appreciatie geldt de Heer J.M. Hoen voor zijn medewerking inzake het afstaan van een gedeelte van Trocadero voor de laatste twee voorstellingen en zijn gewaardeerde verzorging van het publiek.

Tenslotte danken wij de Bestuursleden van de Arubaanse Kunstkring en van de Volks-Universiteit Aruba voor de prettige en actieve samenwerking.

U, mijnheer de Redacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte

Het dagelijks Bestuur van het Cultureel Centrum Aruba.

RECORD SUIKERPRODUCTIE

Martinique. — Volgens schatting zal een record cijfer van 70 duizend ton aan suiker dit jaar worden bereikt door de suikerfabrieken op Martinique. In 1939 was dit productiecijfer 68.445 ton, in 1945 werd 11.062 ton geproduceerd, in vergelijking met 49.480 ton in 1950 - 1951, en 38.269 ton in 1951 - 1952. De gemiddelde industriële opbrengst wordt geschat op 7.90% dit jaar, tegen 8.20% verleden jaar. Deze daling is gedeeltelijk te wijten aan de late regenvallen in December verleden jaar en Januari j.l.

Den Haag beloont uitvindster van verbeterde ijzeren long

Geen octrooirechten, die toepassing zouden kunnen beperken

(Van een medewerker in Nederland)

Zuster E. Schildt, hoofd van de afdeling neurologie van het gemeentelijk ziekenhuis aan de Zuidwal te Den Haag heeft, kort geleden, een belangrijke verbetering aangebracht aan de ijzeren long. Door deze vervolmaking zal het gebruik van de ijzeren long voor de patiënten, die soms maanden aan één stuk in dit apparaat moeten doorbrengen, met veel minder bezwaar gepaard gaan. De uitvindster werd door de gemeente Den Haag geëerd met een speciale beloning.

De ijzeren long is een langwerpige koker, waarin het gehele lichaam van de patiënt wordt geschoven. Alleen het hoofd blijft buiten de kunstmatige long. De afsluiting werd tot voor kort gevormd door een rubber kraag, welke nauw om de hals sloot. Deze apparaten, waarvan er een in Den Haag aanwezig is, — in Nederland zijn er in totaal ongeveer tien — worden gebruikt voor patiënten, die lijden aan ademhalingsstoornissen. De tijd, welke in de kunstmatige long moet worden doorgebracht, varieert van enkele weken tot een half jaar.

Zuster Schildt heeft thans een afsluiting van deze long gevonden, welke een aanmerkelijke verbetering betekent. De kraag sluit thans niet meer om de hals, maar even boven de schouders, zodat de patiënt meer bewegingsvrijheid geniet en zijn hoofd kan bewegen, hetgeen bij de vroegere afsluiting niet mogelijk was. Zuster Schildt heeft van gemeentewege een beloning gekregen voor deze uitvinding, waaraan zij verscheidene maanden heeft gewerkt. Zij heeft bij de uitvoering van haar idee hulp gehad van de technische dienst van het ziekenhuis.

De directie van het ziekenhuis heeft op deze uitvinding geen octrooi genomen. Men wenst met de vinding van Zuster Schildt ook geen enkele geheimzinnigheid te betrachten. Iedereen, die de nieuwe afsluiting van de ijzeren long wenst over te nemen, kan dit doen en kan vrijelijk de beschikking krijgen over alle technische gegevens. De ijzeren long van het Haags Ziekenhuis is de enige welke thans de nieuwe afsluiting heeft, voor zover bekend althans heeft nog geen enkel ziekenhuis in Nederland deze uitvinding overgenomen. De resultaten, welke men in het Haagse ziekenhuis met de nieuwe vinding, welke reeds anderhalf jaar in praktijk is, heeft geboekt, zijn zeer bevredigend.

Verbeterde ijzeren long

Dit is Zuster Schildt, verpleegster bij het Haagse Gemeenteziekenhuis, die een belangrijke verbetering van de ijzeren long heeft uitgevonden, waardoor het de patiënt mogelijk wordt zijn hoofd te bewegen, anders dan in de oude long. De directrice van het ziekenhuis gaf de fotografen geen toestemming zuster Schildt bij haar uitvinding te fotograferen, maar tussen de bloemetjes in de ziekenhuistuin ging het ook wel.

Om hoger loon

Paramaribo. — De S.W.O. proclameerde gister, voor 6 September a.s. een staking onder de buschauffeurs van het Gouvernement, die hogere loon eisen. Het betreft een vijftigtal chauffeurs, de eis is ƒ 0.50 per dag meer. De heer L. Eliazer, voorzitter van de S.W.O., is met de betreffende instanties in onderhandeling getreden.

Geschil opgelost

Paramaribo. — Het geschil tussen de S.V.B. en de scheidsrechtersbond, dat ontstond bij de komst van het Nederlands elftal in Suriname is tot verheugenis van voetbalminnend Paramaribo tot een bevredigende oplossing van beide partijen gekomen. Op 26 Augustus kan dan weer met de verschillende competities, die gedurende enkele weken stil stonden worden aangevangen.

Guatemala trekt boerderijen tot zich

Guatemala — De Guatemalaanse regeringsjunta heeft besloten de „nationale boerderijen", die in Juni 195. onder president Arbenz onder de boeren waren verdeeld, weer aan zich te trekken en te doen beheren door een speciaal staatsorgaan. Het betreft ruim honderd boerenbedrijven. Als reden voor de maatregel werd opgegeven, dat de boeren niet in staat zijn gebleken de bedrijven naar behoren te leiden.

Oefenbom veroorzaakt paniek

Lueneburg. — Een grote paddenstoelvormige wolk, welke na een ontploffing op de Lueneburgerheide in de lucht bleef hangen, deed een groot aantal omwonende Duitsers verschrikt naar de telefoon grijpen om te informeren, of er een atoombom-oorlog was uitgebroken. De politie kon hen geruststellen: het ging slechts om een oefenbom, die op het Britse oefenterrein gebruikt was om een atoombomaanval te imiteren, en de daardoor ontwikkelde rookwolk was ongevaarlijk.

Denver. — President Eisenhower heeft gisteren te Denver een wetsontwerp getekend, waarbij de communistische partij in de Verenigde Staten wordt verboden.

Rome. — De derde internationale conferentie over kinderverlamming zal van 6 tot 10 September as. te Rome worden gehouden. Er zullen afgevaardigden uit 60 landen aan deelnemen.

China beschuldigt

U.S.A. ZOU KOREAANS BESTAND SABOTEREN

Hong Kong. — Het departement van Buitenlandse Zaken van communistisch China heeft een verklaring uitgegeven, waarin de Verenigde Staten beschuldigd worden het Koreaanse bestand te „saboteren" „door te pogen de commissie van toezicht van neutrale landen in Korea te ontbinden, aldus meldt radio-Peking.

Volgens de omroep was deze verklaring een reactie op de uitlating van Foster Dulles van 3 Augustus ten gunste van een ontbinding der commissie. „Het oogmerk van de verklaring van Dulles — aldus de omroep — was de ontbinding van de neutrale commssie, de verscheping van grote hoeveelheden voorraden en materiaal naar Zuid-Korea om het leger van president Rhee uit te breiden teneinde de instabiliteit van het Koreaanse bestand te vergroten en de internationale spanning te verhogen. Tijdens het gehele bestaan van de wapenstilstand — aldus heet het verder — heeft de commissie de belangrijke verantwoordelijkheid getorst om toe te zien op de nakoming van het bestand en ondanks talloze belemmeringen vanwege het geallieerde opperbevel heeft zij veel constructieve arbeid verricht bij de uitvoering van de bestandsbepalingen".

Schotvaardig Lasalle overtroeft Atomicers

Oranjestad. — Weinigen van de bezoekers, welke gisteravond de wedstrijd bijwoonden zullen verwacht hebben, dat het Lasalle zou gelukken de kampioenscandidaat Atomic een nederlaag toe te brengen. Ofschoon Lasalle voor iedere kampioenscandidaat steeds weer een gevaarlijke tegenstander bleek, zal toch wel niet verwacht hebben, dat de ploeg, welke enige weken geleden op het nippertje de Aruba Jrs geklopt had, een 6—1 zege op de Atomicers zou behalen Vanaf het beginsignaal hebben de Lasalleanen een geweldige geestdrift aan de dag gelegd en daarbij een snel verrassend spel gespeeld, waarbij het schieten niets te wensen overliet en daarmede is dan ook de grote zege verklaarbaar.

Ondanks de veldmeerderheid van Lasalle nam Atomic in de 13de minuut de leiding toen de Lasallekeeper ver uit zijn doel gelopen een Atomicaanval buiten het strafschop gebied onderschepte en daar hij daarbij zijn handen gebruikte kende scheidsrechter van der Kuyp dan ook terecht een directe vrije schop toe. Een hard schot van Martina en via het lichaam van een der spelers verdween de bal onhoudbaar voor de Lasallekeeper in het net. 1—0 voor Atomic. Lasalle liet zich niet ontmoedigen en vol elan bleven zij doorspelen. Aanval na aanval ondernamen zij op de Atomicveste, maar door goed ingrijpen van de achterhoede gesteund door de halflinie hield Atomic een poos stand. Bij een der Atomicaanvallen in de 20ste minuut kreeg middenvoor de Palm een goede kans de voorsprong te vergroten maar zijn keiharde schuiver ging rakelings naast. Toen in de 22ste minuut bij een der Lasalleaanvallen de middenvoor hard op doel schoot was het de Atomicback die het leer met een zijner handen keerde en daar scheidsrechter van der Kuyp dat niet ontging kon rechtshalf Martilia de strafschop voor

Van de Arubaanse Sportvelden

Lasalle nemen hetgeen hij met een hard en onhoudbare schot deed. 1—1. Lasalle door dat doelpunt aangemoedigd zette er nog een extra schepje bij op en het gelukte rechtbuiten Solognier in de 29ste minuut de stand op 2—1 voor Lasalle te brengen. Lasalle bleef aanvallen en de Atomichalflinie werd gedwongen een steeds meer verdedigend spel te spelen. Uit een schermutseling voor het Atomicdoel scoorde Mc. Donald het derde doelpunt voor Lasalle. 3—1 terwijl 1 minuut voor het verstrijken van de eerste helft de Lasalleaan Vrolijk met een ver schot de stand op 4—1 bracht.

Na de hervatting bleef Lasalle het beste van het spel behouden. Na 7 minuten spelen kon Martilia uit een toegekende strafschop wegens hands van de back Troost de stand op 5—1 brengen en toen de Lasallelinksbinnen in de 22ste minuut na de hervatting met een hard schot uit een voorzet van rechts de stand op 6—1 bracht bleek dat doelpunt van Carlos Goeloe te veel voor de Atomicers te zijn. Het spelpeil daalde en daar Lasalle het ook blijkbaar welletjes vond kwam er in deze stand geen verandering meer en zo wonnen de Lasalleanen deze wedstrijd en moest Atomic twee zeer kostbare punten afstaan. De bovenste plaats op de competitieladder wordt thans door R.C.A. bezet.

Gaat Aruba Jrs. in C.V.B.-competitie spelen?

Oranjestad. — Van de zijde van de Aruba Juniors vernamen wij, dat het bij het A.V.B.-bestuur een verzoek heeft ingediend om toestemming te verkrijgen bij de Curaçaose Voetbalbond in een competitie te mogen deelnemen Bij navraag bij het A.V.B.-bestuur kon men ons alleen mededelen, dat inderdaad een dergelijk verzoek was binnengekomen. Over het al dan niet geven van de vereiste toestemming kon men ons nog niet inlichten.

Het gehele geval komt ons vreemd voor en in hoeverre het algemeen sportbelang van de eilanden apart en van de sport op de Nederlandse Antillen met een dergelijke deelname gebaat zouden zijn, kunnen wij zo oppervlakkig bezien niet beoordelen, maar erg vruchtbaar lijkt ons een en ander zeker niet; speciaal niet als wij de thans doorgevoerde Staatkundige verhouding in aanmerking nemen.

Met belangstelling zullen wij deze zaak blijven volgen.

Winnaars Lago studie beurzen naar U.S.A.

Oranjestad. — Hendrik Bareno en Loreto Kock, de twee beste leerlingen der Lago Vocational School, die dit jaar slaagden, zullen op 25 Augustus as. van Aruba naar de Verenigde Staten vertrekken. Zij zullen de volgende 10 maanden geheel voor rekening van de Lago Oil & Transport Co. Ltd. naar de Verenigde Staten reizen en daar gaan studeren.

Hendrik en Loreto zijn het zesde tweetal studenten, die slaagden van de vakschool van deze zustermaatschappij der Standard Oil Co. (N.J.) en die gekozen werden om hun studies aan de Allentown High School in Allentown, Pa., voort te zetten. Zij werden geselecteerd volgens het programma, dat opgesteld is met de bedoeling jongelui van het eiland beter bekend te maken met hetgeen rondom hen in de wereld gebeurt.

Dit zal de eerste maal zijn, dat Hendrik en Loreto, die beiden in Juli 18 jaar zijn geworden, hun geboorteplaats verlaten. Zij zullen op 25 Augustus per K.L.M. van Aruba vertrekken en 's middags in Miami, Fla., aankomen.

De heer Kurt Quick van Jersey Standard's Overseas Personnel Office te New York zal hen vergezellen. De heer Quick kwam hier op 18 Augustus aan in verband met een studiebezoek van een week aan het Industrial Relations Department der Lago en teneinde kennis te maken met de winnaars van de studiebeurzen.

Het trio zal in het Columbus Hotel te Miami overnachten en de volgende morgen per trein van de Florida Eastcoast Line de reis van 25 uur beginnen naar New York, alwaar zij hun intrek zullen nemen in het Abbey Hotel.

Gratis kappen als Suriname van Curaçao wint

Paramaribo. — De heer W. Salons van de kap perszaak „Mariano" zal de spelers van het Surinaams elftal drie maal gratis kappen, indien zij de aanstaande wedstrijden tegen het Curaçaose team, winnen of gelijkspelen.

Wim B. Verschuur toneelschrijver

Paramaribo. — De heer W. Bos Verschuur die zich eerder heeft doen kennen als toneelschrijver (Woeker), heeft nu weer een stuk voor het toneel geschreven, n.l. Tje poti nomo, no de poeroe dede na watra. Dit stuk zal tegen midden September in Thalia gespeeld worden door de in Suriname bekende acteurs. Het is een volksstuk met propaganda voor het Algemeen Zwembad.

Indrukken van een moderne pelgrim

LOURDES veelvoudig exuberant

HET WOORD VAN EEN MEISJE

(Bijzondere correspondentie)

Wie met een gezelschap mag meereizen naar Lourdes raakt al op voorhand vertrouwd met een merkwaardig conflict. Nog thuis immers en pakkend wat gepakt moet worden, ontmoet hij twee groepen belangstellenden. De eerste is de eenvoudigste. Zij vraagt om een rozenkrans, een flesje water, een speciaal gebed, een medaille of geeft tersluiks, als niemand het ziet, een foto of een scapulier mee. „Zou je dat voor mij bij de grot willen aanstrijken?" De tweede is moeilijker. Ze heeft critiek. Van horen zeggen of uit ondervinding en zij ageert. „Laat je niet beetnemen", zegt ze, „Lourdes is een kermis. Er is meer hysterie dan geloof en je bent dus gewaarschuwd". Zo reist men af. De regensluiers scheuren vaneen en boven de bergen straalt de zon. Lourdes, nog 5 km. In de bus, waarmee men reist, ontstaat 'n merkwaardige spanning. Een dame, die men de gehele reis nog niet had opgemerkt, zegt plotseling dat nu, zo vlak bij Lourdes, het rozenhoedje moet worden gebeden. De stilte, die daarop volgt, is gênant. Iedereen kijkt naar buiten of naar zijn handen. Dan hakt de priester, die als geestelijk leider optreedt, de knoop door. Hij bidt.

De een na de ander volgt zijn voorbeeld en als men, draaiend door de laatste heuvels plotseling Lourdes voor zich ziet liggen, klinkt in de hele bus het regelmatige geluid van het Weesgegroet. Zo rijdt men binnen en nu is het hek van de dam. Als het rozenhoedje uit is, zetten enkele vrouwen met van emotie trillende stemmen „Te Lourdes op de bergen" in. Dat is de priester te erg. „Nee, nog niet, later", zegt hij en het geluid sterft weg.

De rest, gelukkig, is minder moeilijk. Lourdes lijkt bij binnenkomst op een mierenhoop, waarin plotseling getrapt is. Alles loopt, rijdt en zingt kris-kras door elkaar en met deze drukte, aangevuld door de overstelpende herrie rond de souvenirwinkels heeft men voorlopig genoeg te doen. De beklemming wijkt en de maaltijd in het hotel is als iedere andere.

Toch, aan het dilemma Lourdes ontkomt men niet. De eerste avond de beste al als men door de heidense drukte van de binnenstad wandelt in de richting van de basiliek, klinkt plotseling de zang van de deelnemers aan de lichtprocessie. Men ziet er op neer vanaf het bordes van de basiliek. Duizenden kaarsen, die langzaam voortbewegen door de lanen en daarboven uit het eindeloos herhaalde lied met het steeds krachtiger wordende refrein: Ave, ave, ave Maria.

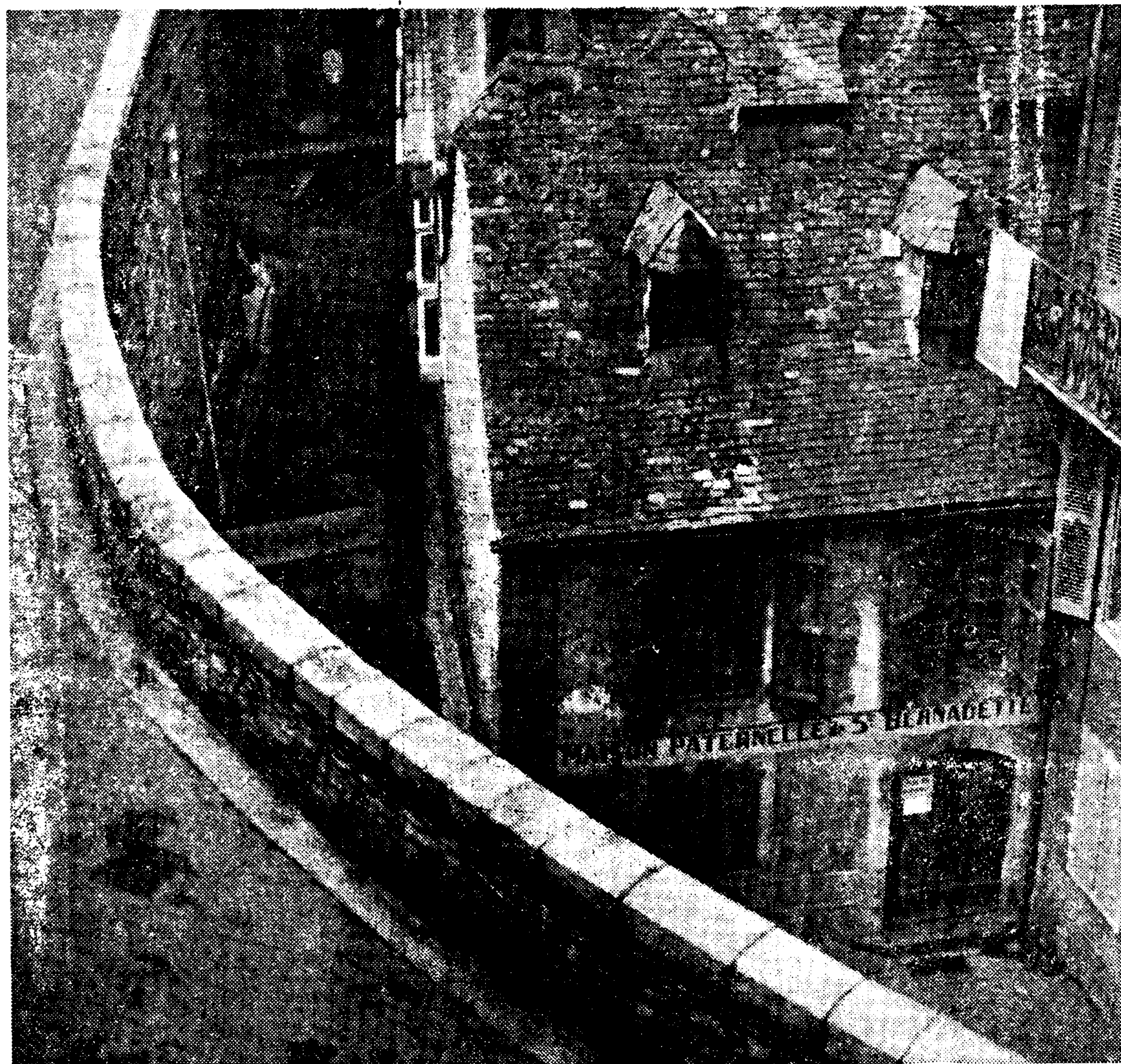
Wij zullen het maar niet ontkennen. Men ziet en hoort dat voor de eerste maal door een mist van een plotseling opkomende, onbegrijpelijke ontroering. Men schaamt zich. Doch de zang laat niet af. Zij golft voort en het duurt niet lang of men zingt mee.

Dan, daarna, gaat men naar de grot. Het zingen is voorbij. Plotseling staat men alleen temidden van een zwijgende menigte. Voor U de grot, brandende kaarsen en een beeld. Men kijkt omhoog en raakt, gewild of niet, opnieuw opgenomen in die groep van roerloos biddende mensen.

Naast U knielt iemand. Het is een jonge, donker gebruinde man. Hij heeft de gebalde vuisten wijd uitgestoken en zo zit hij onbeweeglijk, het gezicht geheven naar de grot. Diep voorovergebogen staat er een jong meisje. Ze houdt de rozenkrans tegen haar gezicht gedrukt en men kan niet helpen dat men ziet dat er over haar handen tranen lopen. Ondertussen blijft het stil. Doodstil. Die stilte weegt en het heeft geen zin te ontkennen, dat men in die stilte alle intenties die men U heeft meegegeven, de een na de ander aan Maria opdraagt. Men heeft er niet voor geknield. Men heeft het hoofd gebogen noch de armen gestrekt, doch men heeft gekeken en gebeden en als men tenslotte weggaat is er achter de brandende ogen een ongekende leegte, die overgaat in een baldadige drukte als men de stilte rond de heiligdommen heeft verlaten voor de herrie der religieuze negotie.

Lourdes is exuberant. Dat is het enige woord, dat ons na een vijfdaags verblijf, althans enigermate genoegzaam schijnt. Het is exuberant in alle opzichten.

Op de eerste plaats in het afzichtelijke. Nergens in Europa hebben wij een zo consequente verzameling abjecte rommel aangetroffen als juist in Lourdes. En als het waar is, dat de bisschop van Lourdes ieder jaar hoogst persoonlijk de souvenirwinkels afloopt om het allerergste vuil te verwijderen, dan vraagt men zich af welke geniale smeerpoets daarvan dan wel de maker moet zijn.

Het ouderlijk huis van St. Bernadette in het oude Lourdes.

Het is eenvoudig onbegrijpelijk. De rijen der souvernirwinkels zijn kilometers lang en de dames, die er aan de ingang reclame voor maken in alle talen, die gewenst worden, doen in techniek en doorzettingsvermogen weinig onder voor haar beruchte sexegenoten van de walletjes. De naamgeving van winkels, bars en hotels vormt een hoofdstuk apart. Wij zullen het terwille van veler gemoedrust maar onderbrengen bij het werk der onnozele kinderen, want anders zou men ook nog moeten constateren, dat in het geheiligde Lourdes de blasphemie ontstellende vormen heeft aangenomen. En dat is waarachtig niet alles. De functie van het geld in Lourdes is weerzinwekkend, de aperte lelijkheid van basiliek, crypte, rozenkranskerk en de hele beeldengalerij is overduidelijk en het feit, dat 's winters datzelfde Lourdes gesloten en verlaten ligt, zo opvallend, dat niemand de dominerende betekenis van de vreemdelingenindustrie kan ontkennen. Maar juist voor wie dat alles ziet, veracht en het daarom de rug zou willen toekeren, komt plotseling het echte Lourdes. Het Lourdes, dat men inderdaad — en dat vaak dwars tegen de verlangens van een anders georiënteerde gemeenteraad in - met kracht en volharding vrijwaart van alle mogelijke uitwassen. En ook dat Lourdes is exuberant.

Wie een middag zwijgend voor de gesloten gordijnen der piscines staat, wie ziet wat hier uit de hele wereld wordt aangevoerd aan stervende, kreunende, misvormde mensen, die betrapt zich op de vraag waarom hier niet meer wonderen gebeuren. Want hier voor Haar, die wordt aangeroepen als de „Troosteres der Bedrukten" paradeert de „lijdende kerk" in haar duidelijkste vorm. Kleine kinderen die bij hun geboorte zijn geschonden door de meest afschuwelijke wonden, uitwassen en gebreken. Men brengt ze in kleine wagentjes vlak voor U. En die kinderen bidden. En ook de anderen. De kreupelen, de langzaam stervenden, de ongeneeslijk zieken, de afzichtelijke lijders aan de St. Vitusdans. Alles bidt. Het is een onafgebroken schakel van gebeden.

En, om het even, of het nu is voor of na het baden, dat gebed blijft. En wie er bij staat en gezond is, schaamt zich, omdat hij er is en omdat hij niet kan helpen. Dit lijden moet een mysterie zijn en het wonder, dat hier met zoveel onbegrijpelijk vertrouwen wordt afgebeden, iets anders dan het altijd weer opdravende parade-paard der apologie.

Er was een meisje in ons gezelschap, dat misschien iets van dit andere, maar toch ook zo exuberante Lourdes, heeft begrepen. Zij beklaagde zich erover dat men in de grot een beeld, een kaarsenhouder en een hek heeft aangebracht.

Hoe durven ze, zei zij. En misschien is dit wel de waarheid. Men staat aan de poort van de hemel. En vandaar dat hek en misschien ook — als een laatste, lachwekkend bolwerk — die hele santenkraam van onoogliike snuisterijen.

En steeds weer: Ave, ave, ave Maria.

Lees de Amigoe

„Ik weet niet of je ze ergens kunt kopen, maar deze heeft mijn vrouw gebreid."

Malskat beschuldigt autoriteiten

Proces over vervalsingen in Lübeck

Lübeck. — In Lübeck is in de Atlantic-danszaal, ingericht als gerechtsgebouw, het proces tegen de schilder Lothar Malskat voortgezet. Malskat heeft, zoals men zich zal herinneren, in opdracht van de kunstenaars Dietrich Fey en Dirschau en de architect Fendrich een aantal 13de eeuwse kerkschilderingen nagemaakt, die dan voor nieuwe ontdekkingen moesten doorgaan. De z.g. restauraties hebben deskundigen tot uitlatingen geïnspireerd, die achteraf wel onvoorzichtig zijn gebleken.

Nauwelijks had de rechter medegedeeld, dat hij bevoegd was verklaard uitspraak in de zaak te doen, of Malskat sprong op en verklaarde, dat hij slechts dan zijn medewerking aan het proces zou willen verlenen, wanneer mèt hem een aantal gemeentelijke en regeringsautoriteiten alsmede een hoge functionaris van het federale ministerie van financiën zouden worden aangeklaagd.

Malskat houdt vol, dat hem niet werd opgedragen te restaureren, doch te schilderen. Hij verlangde een verder onderzoek in andere kerken in Sleeswijk-Holstein, waar volgens hem andere, nieuw geschilderde tableaux werden tentoongesteld als zijnde gerestaureerde vondsten van vroeger tijden.

De aanklager voerde daarentegen aan, dat Malskat alles deed om het proces te rekken en hij vroeg de rechtbank diens manoeuvres te negeren.

Intern. econ. tentoonstelling in Djakarta

Russische zinspeling op handelsverdrag

Djakarta. — De directeur van het Russische paviljoen op de tweede internationale economische tentoonstelling, die in Djakarta wordt gehouden, heeft op een persconferentie verklaard dat Rusland's organisatie voor de buitenlandse handel contracten op lange termijn zou kunnen afsluiten voor de aankoop van Indonesische goederen in ruil voor Sovjet-producten, welke geëffecteerd zouden kunnen worden in Indonesische valuta. Hij stipte ook de mogelijkheid aan van levering van machinerieën voor de industrie op afbetaling.

Het Russische paviljoen is het grootste op deze beurs. Andere deelnemende landen zijn Italië, Tsjechoslowakije, Pakistan, Egypte, Hongarije, Hongkong, Oost-Duitsland en Frankrijk.

De Russische standhouders, van wie velen uitstekend Indonesisch en Nederlands spreken, boden ten besluite van de persconferentie wodka en caviaar aan.

Fangio wint Grand prix en is wereldkampioen

Bern. — De Grote Prijs van Zwitserland bij Bern gehouden en meetellend voor het wereldkampioenschap autocoureurs, is door de Argentijn Fangio gewonnen. De Argentijn legde hierbij tevens beslag op de titel van wereldkampioen, daar hij namelijk een puntentotaal bereikt heeft van 45, dat door geen van zijn concurrenten meer benaderd kan worden. Fangio reed in Mercedes. Zijn tijd over 480 km was 3 uur 34 min. 5 seconden, een gemiddelde van 159,650 km per uur. Tweede werd de Argentijn Gonzales met Ferrari met een gemiddelde van 158,803 km per uur. Derde werd de Duitser Hermann in Mercedes en op twee ronden volgde de Argentijn Mieres met Masserati.

De snelste ronde was voor Fangio in 2 min. 39,7 seconden, hetgeen een gemiddelde is van 164.108 km. per uur. In de stand om het wereldkampioenschap staat Fangio dus bovenaan met 45 punten. Gonzales is tweede met 23½ punt.

Huwelijks tragedies

„Lieveling," steunde de zorgelijke echtgenoot, „je beloofde mij, dat je geen nieuwe jurk zou kopen! Waarom heb je het nu toch gedaan?"

„Ach, vent," antwoordde zijn vrouw liefjes, „de duivel bekoorde mij om het wel te doen."

„Waarom zei je toen niet: Ga uit mijn ogen, satan!" informeerde de arme gekwelde man.

„Dat heb ik heus gedaan," antwoordde zij bedeesd. „Maar toen ging hij achter mij staan en fluisterde over mijn schouder heen, dat die jurk van achteren net zo mooi stond als van voren."

Sovjet protesteert in Rastvorof-geval

Washington. — Van de zijde van het State Department verluidt, dat de Sovjet-Unie geprotesteerd heeft tegen het Amerikaanse optreden bij het overlopen van Yoeri Rastvorof, de Russische geheime agent, die momenteel in Amerikaanse handen is. Het protest was vervat in een nota, die gisteravond werd overhandigd en waarin de Amerikaanse geheime dienst verweten wordt geweld te hebben gebruikt tegen Rastvorof.

In de Russische nota wordt niet ingegaan op een Amerikaanse uitnodiging aan de Russische ambassadeur om met Rastvorof te spreken.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 (Lubbers tel.2928)

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur tot en met Zaterdag 28 Aug. 12.00 uur S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J.D., tel. 4415; b.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman, Parallelweg, 25 tel. 4504

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 *tel. 3101 E. v. d. Werf.*

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO: Dinsdag „The Racket". Toegang boven 16 jaar.

WEST-END: „Un dia con el diablo" 19 en 21 uur.

ROXY: „Hold that line" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The big sky" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Stranger on a trowl" 20 uur.

REX: „Yellow fin" 20 uur.

ROYAL: „Voodoo Tiger" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Hurricane Smith" 20 uur.

J.P.F.-CLUB: Canasta-drive 20 uur.

CULTUURCENTRUM: Filmstudiegroep met „Mutter Krausens fährt ins Gluck" 20.30 uur.

TENNISSTADION (Mundo Nobo): Algemene Ledenvergadering R.C.C. 20.15 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster De Lannoy**, v. Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Popular,** Columbusstraat 15, tel. 1269; in **Otrabanda** door **Botica Brion,** Brionplein 29, tel. 3222.

Opening feestweek van de C.S.C. i.v.m. het 35-jarig bestaan van de vereniging 08.00 uur: Ping-pongwedstrijden, waaraan deelnemen de clubs Kwiek, Van Engelen, P.O.C. en C.S.C.

BEURS CARACAS

Caracas. De beursberichten van Caracas luidden:

Banco de Maracaibo	Bs 300
100 aandelen Hotelera Venezolana	Bs 120
Venez. Cemento	Bs 262
Venez. de Tabaco	Bs 200
Perforación pref.	91 %
Avenida Bolivar (1ste Em.)	97 1/2 %
Avenida Bolivar (4de Em.)	93 %
Avenida Bolivar (6de Em.)	89 1/2—90 %

AMSTERDAMSE BEURS

Amsterdam. — Amsterdamse effectenbeurs van heden.

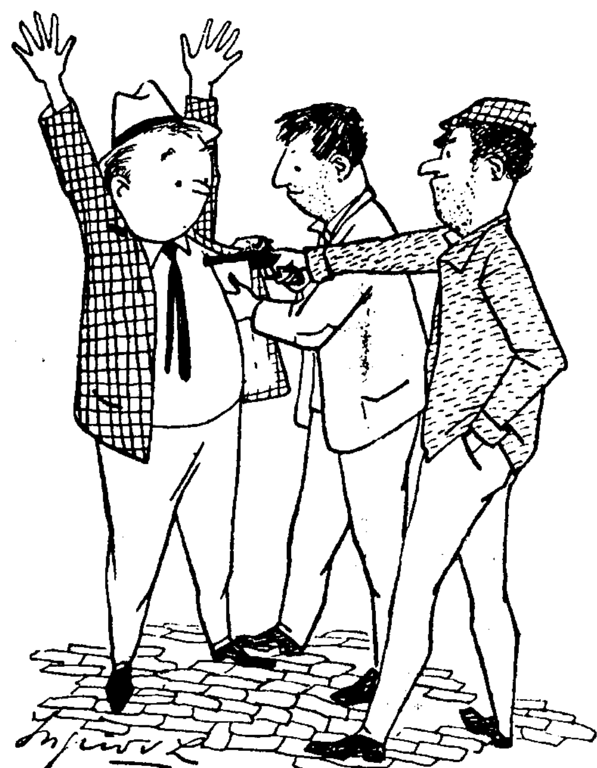
De internationale fondsen gaven zeer geringe schommelingen te zien en sloten rond het peil van gisteren. Hoogovens waren echter opnieuw in de reactie met een verlies van tien punten. Scheepvaart vertoonde een ietwat betere ondertoon. De cultuurondernemingen noteerden nauwelijks prijshoudend; de gemeentefondsen bleven onveranderd. De guldensbeleggingen waren iets beter.

De ANP-CBS-koersgemiddelden van heden luiden: petroleum 240.05; industrie 291.19; scheepvaart 187.50, banken 159.52; Indonesische fondsen 66.45; algemeen 202.41.

Tussen neus en lippen

In alle stilte

De heer Jackson te Denver in Colorado ontmoette op weg naar huis twee mannen, die uit een steegje kwamen. De een richtte een revolver op hem, terwijl de tweede hem de portefeuille uit de zak haalde, er een dollar uit nam, die aan Jackson terug gaf en daarna met zijn gezel en een buit van 69 dollar verdween. „Er werd geen woord bij gesproken", vertelde de heer Jackson aan de politie.

Nog geen zin in het Besjeshuis

Voor de politierechter in Liverpool verscheen een zekere Elizabeth Stringer wegens landloperij. Zij was door een agent op een stoep slapend aangetroffen en had niet kunnen opgeven waarvoor zij zich daar bevond. Bij het verhoor bleek, dat zij vroeger variété-artiste was geweest en juist op die dag haar honderdste verjaardag vierde. „U kunt het geloven of niet", zei het gebrilde oude vrouwtje, „maar vandaag ben ik honderd geworden". De politierechter besliste toen, dat ze naar het oude-vrouwenhuis moest. Maar Elizabeth, die zich blijkbaar de „gay nineties" nog te levendig herinnerde, riep hartstochtelijk uit: „Haal een revolver en schiet me maar dood". Twee ambtenaressen van de reclassering wisten haar echter te bepraten en tenslotte verklaarde zij zich bereid het bevel van de rechter te aanvaarden.

Bereisd, maar......

De achtjarige Jean Pames uit Melbourne is vertrokken, om haar zesde reis om de wereld te beginnen. Zij is de laatste vijf jaar maar 18 maanden thuis geweest en heeft in die jaren ongeveer 320.000 km. per schip gereisd. Zij is met haar ouders in West-Indië, de V. S., Engeland, geheel Europa, Egypte, Hongkong en Japan geweest en was pas thuis van een vacantie op Tahiti. Hoe dat komt? Wel, de Pa van Jean is directeur van een reisbureau in Melbourne. Jean krijgt schriftelijk onderwijs en kort geleden kwam ze door een examen. Ze had alleen maar één onvoldoende en wel voor.... aardrijkskunde.

Peking. — Het Chinese communistische persbureau Nieuw China meldt, dat ongeveer 20 studenten uit Oost-Duitsland, Polen, Tsjechoslowakije en andere communistische landen een studie in de Chinese taal aan de universiteit van Peking hebben voltooid.

Hannover. — Te middernacht is bij Uelzen ten Noorden van Hannover de sneltrein Hamburg — Bazel op een rangeerlocomotief gereden. De bestuurder van de sneltrein en een Griekse passagier zijn omgekomen. Er zijn 17 gewonden. Vier wagens van de sneltrein liepen uit de rails.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)
17.30 Muziekale uitzending voor de jeugd in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands.
21.00 Conjunto „Perla Antillano"
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Woensdagavond
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.00 Chinees kwartiertje
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Muziekschool
20.30 Quiz Program
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de kinderen
17.15 Vrolijk programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Klassieke programma
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 U vraagt.... wij draaien.
19.30 Nederlands Kroniek
19.40 Vrij en Blij
19.50 Nederland - Waterland -II-
20.10 Kwintet van Jan Corduwener.
20.20 „Catholica"
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Mej. Dr. J. W. Herfst.
20.58 Sluiting.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Gedurende de ochtendbeurs van New York van gisteren daalden de noteringen opnieuw onder invloed van winstnemingen op bescheiden schaal en andere verkopen.

De verliezen varieerden tot 1 punt, of meer. Omstreeks het midden van de namiddagbeurs trad een herstel in, waaraan winstnemingen later weer een einde maakten. De markt sloot op of ongeveer op het laagste dagniveau. De slotstemming was gedrukt.

Het aantal verhandelde fondsen 1173; hoger 305; lager 644; onveranderd 224; aandelenomzet 2.000.000; obligatieomzet $ 3.010.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	174
Anaconda	38 1/4
Bethlehem Steel	75 5/8
Dupont de Nemours	137 5/8
General Electric	43 5/8
General Motors	81 7/8
Int. Tel. and Tel.	21 3/4
Shell Oil	57 7/8
Standard Oil of New Jersey	50 1/2
U.S. Steel	94 1/2
Royal Dutch	53 1/8